

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2023

Núm. 10

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne i Presedo

Sessió celebrada dia 10 d'octubre de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 7165/23**, presentada pel diputat Sr. Ferran Rosa i Gaspar, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a demanda de transport públic. 317
- 2) **RGE núm. 7175/23**, presentada per la diputada Sra. Maria Pilar Carbonero i Sánchez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a decret llei i consum zero. 318
- 3) **RGE núm. 7169/23**, formulada pel diputat Sr. Agustín Nicolás Buades i Rul·lán, del Grup Parlamentari VOX, relativa a mesures de suport a dones embarassades. 319
- 4) **RGE núm. 7170/23**, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a producció pròpia en espanyol per part d'IB3. (**Ajornada**) 320
- 5) **RGE núm. 7174/23**, presentada per la diputada Sra. Joana Gomila i Lluch, del Grup parlamentari Mixt, relativa a programa SOIB joves qualificats. 320
- 6) **RGE núm. 7176/23**, presentada pel diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a feina en benefici de la ciutadania. 321
-
-

7) RGE núm. 7179/23, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajuts a les persones que els necessiten.	322
8) RGE núm. 7182/23, presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a promeses a la ciutadania.	323
9) RGE núm. 7171/23, presentada pel diputat Sr. Francisco José Cardona i Vidal, del Grup Parlamentari VOX, relativa a ajudes a les petites empreses locals de lloguer de cotxes.	324
10) RGE núm. 7178/23, presentada pel diputat Sr. Àlex Pitaluga i Ivorra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rumb clar a la conselleria.	326
11) RGE núm. 7180/23, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a beneficiaris del decret llei d'habitatge.	327
12) RGE núm. 7181/23, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa renúncia a consensos lingüístics.	328
13) RGE núm. 7183/23, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a presentar iniciatives.	329
14) RGE núm. 7184/23, del diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a diàleg i govern.	330
15) RGE núm. 7173/23, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a estratègia per defensar els interessos de les Illes Balears davant la Unió Europea. (Ajornada)	317
16) RGE núm. 7435/23, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a IB3. (Ajornada)	317
17) RGE núm. 7168/23, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a subvencions públiques a entitats que fomenten atacs a la Constitució. (Ajornada)	317
18) RGE núm. 7185/23, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de les primeres accions del Govern. (Ajornada)	317
II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4567/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'habitatge.	332
III. MOCIÓ RGE núm. 6192/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de turisme, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4984/23.	337
IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:	
1) RGE núm. 3314/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la llengua.	343
2) RGE núm. 5489/23, presentada pel Grup Parlamentari Popular, contra la tramitació d'una llei d'amnistia.	350
V. Elecció del director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.	355

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputades.

Antes de començar, tengo que informar que se aplazan una serie de preguntas por la ausencia de la presidenta del Govern, son las RGE núm. 7435, 7168, 7173 y 7185/23, que son las que se dirigen a ella.

I.15) Pregunta RGE núm. 7173/23, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a estratègia per defensar els interessos de les Illes Balears davant la Unió Europea.

I.16) Pregunta RGE núm. 7435/23, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a IB3.

I.17) Pregunta RGE núm. 7168/23, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a subvencions públiques a entitats que fomenten atacs a la Constitució.

I.18) Pregunta RGE núm. 7185/23, presentada pel diputat Sr. Iago Nequerueta i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de les primeres accions del Govern.

Empezamos, por tanto, por la RGE núm. 7165/23, que formula el diputado Ferran Rosa, del Grupo MÉS per Mallorca.

I.1) Pregunta RGE núm. 7165/23, presentada pel diputat Sr. Ferran Rosa i Gaspar, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a demanda de transport públic.

Tiene la palabra.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies. Fa dos anys, Sra. Consellera, varen entrar en funcionament les noves concessions del TIB i amb elles vàrem veure una millora substancial del servei que ha dut una millora o un augment considerable del nombre de passatgers, hem passat de 8 a 15 milions de passatgers l'any 2022, i s'ha demostrat que quan se li donen les eines la ciutadania respon.

Tot i les millores encara són moltes les mancances i es fa difícil encara fer servir el transport públic per anar a l'institut, al metge, a la feina o fins i tot d'una comarca a una altra. El "Palmacentrisme" continua sent un dels pecats del model, particularment els mesos d'hivern quan una part de l'oferta desapareix; fins i tot les línies que van a l'aeroport.

Sra. Vidal, a mi em paguen per fer-li propostes que millorin la vida dels ciutadans. No em trobarà ni fent política estatal, com els seus, ni alimentant polèmiques estèrils. Per això li deman, veient l'alt interès dels mallorquins per fer servir el transport públic, de quina manera té previst donar resposta a la pujada de passatgers del TIB?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sra. Vidal.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señores diputados y diputadas. Bon dia, Sr. Rosa, gràcies per la seva pregunta. Efectivament, hem de fer front a l'increment de la demanda en el transport públic i apostem decididament per la millora del transport públic a les Illes Balears. La realitat que ens hem trobat és que l'increment de la demanda efectivament, ha generat que veiem que falten trens, que falten autobusos, que falten maquinistes, que falten conductors, i treballam per incrementar la flota d'autobusos per millorar les freqüències per fer front a aquesta demanda.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Rosa.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltes gràcies. Sra. Vidal, moltes gràcies per la seva resposta. Vostè té un gran repte en matèria d'habitatge, això no li ho nega ningú, però li ha tocat la loteria amb mobilitat. Mai cap consellera d'aquesta terra no s'ha trobat amb tanta gent amb tantes ganes de pujar a un autobús i mai cap consellera d'aquestes terres no s'ha trobat amb unes concessions que funcionen i amb un contracte que es pot modificar i que si hi posa més recursos veurà com millora l'oferta i la gent respondrà.

Per això, jo li deman dos compromisos, Sr. Consellera. El primer compromís és que d'aquí a 1 de novembre, el proper 1 de novembre, es comprometi aquí i avui a mantenir els horaris d'estiu, de manera que dia 1 de novembre no s'implementin els horaris d'hivern i que, per tant, anar d'Artà a Alcúdia sense passar per Palma o de Campos a l'aeroport no depengui només del nombre de turistes que hi ha en aquesta terra sinó que sigui un dret de tots els mallorquins i les mallorquines.

I segon compromís que li deman. El Sr. Costa parla de 418 milions d'euros més per a l'any que ve. Jo li deman un compromís perquè una part d'aquests 418 milions d'euros se'n vagin a millorar el transport públic d'aquesta terra, perquè veurà com si hi fica recursos la gent respondrà, perquè els mallorquins tenim ganes de fer servir el transport públic matins i vespres, hivern i estiu i feiners i festius.

La gent li ho demana. Té marge per millorar el contracte. Hi ha doblers. Basta que s'hi comprometi.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, sí.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. M'han traslladat del departament que sí, que està previst que a partir de l'1 de novembre es reforci la xarxa TIB. Em consta, sí que és veritat que m'he concentrat molt aquests primers mesos a donar resposta al que era el nostre objectiu a curt, que és generar el Decret llei d'habitatge, però el tema del transport, com molt bé diu, també és una herència bastant important que m'he trobat i treballam molt fort per solucionar-ho.

Ja dic, ens falten maquinistes, ens falten trens, a partir de l'1 de novembre està previst reforçar la xarxa TIB. Es treballa també perquè el transport públic arribi a més pobles i per optimitzar les freqüències que en aquest moment tenim vigents. Li ho repetesc, estam compromesos amb el transport públic, estam compromesos a solucionar el problema de mobilitat. Li agraeixo moltíssim la seva oposició constructiva perquè, com molt bé diu, tant a nosaltres com a vosaltres ... els ciutadans el que esperen és que se solucionin els grans problemes que pateix la nostra comunitat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 7175/23, presentada per la diputada Sra. Maria Pilar Carbonero i Sánchez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a decret llei i consum zero.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la segunda pregunta, que es la RGE núm. 7175/23, que formula María Pilar Carbonero, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. Sra. Vidal, encara creu que el Decret llei 6/2023, de mesures urgents d'habitatge, és de consum zero?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Tiene la palabra, Sra. Vidal.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Bon dia, Sra. Carbonero. Sí, sí, efectivament, crec que el Decret llei d'habitatge és de consum zero de territori, que té cost zero per a les administracions públiques i que contribuirà d'una manera bastant notable a millorar l'accés a l'habitatge de les persones residents a les Illes Balears que compleixin els requisits per poder-hi accedir.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Carbonero, tiene la palabra.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Gràcies, president. Estam decebuts, Sra. Vidal, la veritat, perquè veiem una vegada més que estam davant el Partit Popular de sempre. El canvi promès és tornar enrere. Han cuinat i han dut un decret llei acordat amb no sé qui. És una llei depredadora, depredadora de patrimoni, de competències, depredadora d'equipaments per a les persones. Han arrugat i han tirat a la paperera tots els planejaments municipals que han dut molta feina i molta participació, per no respectar no han respectat ni el patrimoni ni els béns culturals.

És una llei pensada per als promotors, perquè facin negoci i perquè se saltin totes les normes que dibuixen el model de ciutat de cada poble; normes que projecten millors serveis i una millor qualitat de vida per als ciutadans per al futur. I tota aquesta desfeta per què? Per construir micropisos que són moltes vegades a preus superiors als preus de mercat?

Està realment acordada aquesta llei amb els ajuntaments o simplement els ha tirat una pilota calenta damunt la teulada? Perquè són ells que l'hauran d'aplicar, són ells que l'hauran de vigilar. Està acordada amb els consells insulars?, amb el Consell de Menorca? Ningú no piula. Sembla que funciona bé aquest comissari polític que els ha enviat.

És una llei pensada des de dalt, per fer un tractament especialíssim, a favor de *pelotazos* i construir micropisos, on hi ha d'haver zones esportives, escoles, espais socials. I a açò li diu consum zero, Sra. Vidal? Nosaltres no ho veim així. Sempre els ha agradat aquest urbanisme a la carta i desgraciadament la història de Balears està plena de casos impulsats per governs del Partit Popular. És un argument d'un darrer llibre, presentat per una periodista de renom, justament. Som vists des de tot Espanya.

Nosaltres estarem vigilants, Sra. Vidal, perquè no es produeixin nous capítols no desitjats, com aquest que està passant a Campos, protagonitzat per un membre del seu govern i soci del pare de la Sra. Prohens...

(Remor de veus)

És una redacció d'una llei que...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Sra. Carbonero, ho du mal entès, és un decret d'immediata aplicació, perquè el problema de l'habitatge

a Balears requereix immediata aplicació. Els planejaments municipals són molt antics, estan ajustats a realitats molt diverses, i vostè sap millor que jo, que la modificació d'un planejament municipal requereix d'unes tramitacions molt llargues, que l'emergència habitacional no pot requerir. L'autonomia municipal està plenament garantida, cada un dels municipis pot adoptar en el marc de les seves competències, les mesures que trobi adequades per limitar, per regular o fins i tot per bloquejar les mesures del decret llei.

La nostra prioritat absoluta, i la prioritat absoluta dels habitants de les Illes Balears, és poder accedir a un habitatge. I front de les polítiques negacionistes, front de les polítiques del no sense solucions alternatives, els ciutadans de les Illes Balears han triat un model, que és el nostre model, que és el model de les mesures eficients, però no només propagandístiques, mesures ràpides, mesures efectives i mesures que es controlaran i que es gestionaran.

Des d'aquí, des d'avui li dic que aquest govern estarà pendent que s'apliqui el decret de manera immediata, perquè el màxim nombre possible de ciutadans i de famílies de les Illes Balears puguin tenir un accés a l'habitatge, puguin fer front al seu problema principal, que no és un altre que tenia una llar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 7169/23, formulada pel diputat Sr. Agustín Nicolás Buades i Rul·lán, del Grup Parlamentari VOX, relativa a mesures de suport a dones embarassades.

La tercera pregunta es la RGE núm. 7169/23, que formula el diputado Agustín Buades, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Muchas gracias, presidente. Buenos días, señoras y señores diputados. Según los datos del INE de la semana pasada, en Baleares durante el 2022 hubo 3.084 abortos, 316 más que el año anterior; 298 de estos abortos se realizaron a petición de la mujer y el resto, 96, por anomalías del feto o riesgo para la madre; 10 abortos fueron de menores de 15 años, 268 de chicas de entre 15 y 19 años. Para 2.347 mujeres fue su primer aborto, para 545 era su segundo aborto, para 134 era su tercer aborto, para 34 era su cuarto aborto, para 14 era su quinto aborto y para 10 mujeres era su sexto aborto.

Si en total hubo 12.181 embarazos en 2022, el 25% de estos embarazos acabaron en aborto, una de cada cuatro embarazadas. Además, la natalidad ha bajado en Baleares un 4,49% en lo que llevamos de año, también según el INE.

Sra. Consellera, ante estos terribles datos, ¿cuáles van a ser las medidas de apoyo, formación y protección a las mujeres embarazadas?

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President. Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Gràcies, Sr. Buades. Com no pot ser d'altra manera, proporcionarem les mesures de suport, informació i protecció que estableix la Llei 8/2018, de 31 de juliol, de suport a les famílies, que vostè coneix molt bé, sobretot en el que fa referència a l'article 11, que el coneix perfectament bé vostè.

La maternitat, i així ho reconeix la mateixa llei, és un dret lliurement decidit, i, per tant, aquest govern estarà al costat de totes les dones que vulguin exercir aquesta maternitat en llibertat i en condicions de plenitud, a través d'una atenció integral. Això vol dir que no només és competència de la Conselleria de Famílies i Afers Socials, sinó que implica diverses conselleries i diferents administracions, perquè, per suposat, fa falta una gran informació -vostè parlava de xifres en menors- i, per tant, fa falta una gran informació que, si no ve de les famílies, haurà de venir dels centres educatius, haurà de venir de la pròpia administració, fa falta assistència sanitària i assistència social. I per tant, aplicarem -com dèiem- sobretot aquest article 11, que com dic, vostè molt bé coneix.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buades, tiene la palabra.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Efectivamente Sra. Consellera, en una sociedad desarrollada, ninguna mujer debe quedar en situación de desamparo social, sólo por su embarazo. Sin embargo, es muy frecuente en nuestra sociedad, que ante un embarazo imprevisto, la mujer se sienta sola y abandonada, frente a los problemas que ese embarazo pueda plantearle, especialmente cuando concurren circunstancias de falta de integración en una relación familiar estable, minoría de edad, inestabilidad laboral o falta de recursos económicos. Una sociedad que deja sola y abandonada a la mujer ante los problemas reales que le puede generar un embarazo imprevisto, no es una sociedad justa que responda a los requerimientos propios de una democracia avanzada en un estado social, como exige nuestra Constitución.

Por ello, las embarazadas en situación de conflicto y desamparo necesitan sobre todo ofertas completas de apoyo, asesoramiento y orientación que les ayude a superar las cargas emocionales y las discriminaciones negativas. Se debe establecer la prioridad de la madre gestante para acceder a las prestaciones o ayudas pertinentes y tienen que tener derecho a ser asesoradas sobre como superar...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buades. Perdón, Sr. Buades, se ha acabado el tiempo.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Com deia, tornaré a aquest article 11 i és molt important el punt 3, i vostè ara feia referència a aquest article 11, que disposa que amb totes les mesures de la Llei de suport a les famílies, es donarà prioritats a les dones embarassades que es trobin en situació de vulnerabilitat per diferents motius: per motius d'edat, de cultura, de salut, de situació socioeconòmica, o qualsevol altra circumstància, personal o social. Per tant, són prioritaris aquestes dones.

També hem de tenir molt present la importància que té per a les mares, o per a futures mares, la facilitat per a la reincorporació al mercat laboral. Hem de treballar per tal que ni l'embaràs ni la maternitat siguin motiu de discriminació en la seva feina o per obtenir una ocupació de futur. I aquí esper que siguem capaços tots de sumar esforços per aconseguir-ho.

Gràcies, Sr. Buades.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 7170/23, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a producció pròpia en espanyol per part d'IB3.

La siguiente pregunta es la cuarta, la RGE núm. 7170/23, que formula la diputada Manuela Cañadas del Grupo VOX.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Presidente, debido a la ausencia de la diputada, por motivos de salud, solicitaría el aplazamiento de esta pregunta para la próxima sesión, si es posible.

También quería dejar constancia que no se encuentra la consejera a la que iba dirigida la pregunta en el Pleno.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

De acuerdo, muchas gracias. Pues queda aplazada la pregunta.

I.5) Pregunta RGE núm. 7174/23, presentada per la diputada Sra. Joana Gomila i Lluch, del Grup parlamentari Mixt, relativa a programa SOIB joves qualificats.

Pasamos a la quinta, que es la RGE núm. 7174/23, que formula la diputada Joana Gomila del Grupo Mixto. Tiene la palabra.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats i diputades. A MÉS per Menorca ens preocupa molt joves que s'han format fora de la nostra illa, i també de les altres illes, no tinguin després l'oportunitat de poder desenvolupar el seu talent, els seus coneixements, els seus projectes personals a Menorca. Uns programes que han afavorit aquest objectiu d'aconseguir el retorn dels nostres joves a Menorca, a les Illes, són els programes del SOIB relacionats amb joves qualificats, a les entitats locals o bé els de primera experiència, que ofereixen poder contractar persones joves, majors de 18 anys i menors de 30, amb una titulació universitària, una formació professional, o bé un certificat de professionalitat de nivell 3, amb l'objectiu, precisament, de millorar la seva ocupabilitat i també les possibilitats posteriors d'inserció en el mercat laboral

Aquests joves són contractats en el marc d'una col·laboració entre el SOIB i les administracions, també amb algunes empreses privades i durant el 2022, en el cas de Menorca, els ajuntaments i els consells insulars s'han adherit a aquest programa de joves qualificats a entitats locals i la valoració que se n'ha tingut la veritat és que ha estat molt positiva tant per part de les administracions com pels mateixos joves.

Aquests programes acaben ara, el mes d'octubre, i ja va acabar el de primera experiència el mes de juliol. Per tant, sobre aquesta qüestió li volia demanar, conseller Sáenz, si té intenció de tornar a convocar aquest programes SOIB Joves Qualificats, que ajuden a millorar l'ocupabilitat d'aquests joves a Menorca i a totes les illes, i en cas que fos afirmatiu, quan ho preveu fer.

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula, Sr. Sáenz de San Pedro.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Gomila. El tema de la formación ya lo hemos hablado algunas veces, a mí me preocupa mucho, a usted también. Por lo tanto, tendremos muchas oportunidades de compartir todos estos problemas.

Por supuesto que vamos a continuar con el Programa Joves Qualificats en 2024. No vamos a privar a los jóvenes formados y en paro de esta comunidad para que puedan alcanzar y puedan conseguir su primera experiencia profesional.

El paro juvenil es un tema que nos preocupa, es un tema que me preocupa, y todas aquellas herramientas que nos ayuden a fomentar y a luchar contra el paro juvenil lo vamos a hacer y vamos a incorporar incluso nuevas variables en estas convocatorias que ayuden a mejorar estos problemas.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gomila, té la paraula.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Bé, li agraeisc que continuïn amb aquest compromís, perquè, com ja li deïa, és molt important. Jo rall de Menorca perquè és el cas que conec més, però estic segura que Eivissa i Formentera estan en la mateixa situació. Mallorca no tant, perquè hi ha moltes més possibilitats de poder fer feina. Per a nosaltres és important que els joves que s'han format tornin a Menorca per tot el que representa per a Menorca, evidentment, però també a les altres illes, perquè aporten tots uns coneixements i un desenvolupament important en la seva ocupació i a Menorca.

De fet, hi ha moltes carreres que fan aquests joves a nivell de noves tecnologies, a nivell d'enginyeries i d'altres, que són feines que poden diversificar l'econòmica, que és el que necessitam per no dependre tant del turisme, i tenir aquesta primera oportunitat de fer feina els ajuda a millorar la seva ocupabilitat i, per tant, també aquesta inserció al mercat laboral.

Esper que sigui més prest que tard perquè açò es pugui convocar. I estic convençuda que almanco a Menorca les administracions, tal com ho han fet els darrers anys a partir d'una proposta que s'havia fet i que s'havia engegat des del govern anterior, puguin tenir aquesta oportunitat de tenir una primera ocupació.

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra el Sr. Sáenz de San Pedro.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Le vuelvo a decir la preocupación que compartimos con el tema de la formación y la educación. Le voy a dar algún dato más. El Programa Joves Qualificats cumple ese doble papel que es muy importante; por un lado, permite a los jóvenes sin experiencia o con muy poca experiencia en el mercado laboral, que puedan acceder a esos puestos de trabajo vinculados a sus estudios; y también, por otro, permite esa primera experiencia en precisamente lo que han estudiado.

Es muy importante que trabajemos precisamente para mejorar la empleabilidad de todos nuestros jóvenes, y aquí, este programa, esta convocatoria, es muy importante.

Le voy a dar algún dato más concreto, que es lo que usted me ha preguntado. Pues ahora, a finales de este año 2023, vamos a convocar el programa, la convocatoria de Joves Qualificats para entidades locales y en 2024 convocaremos la convocatoria para el sector público instrumental. Creo que eso es un instrumento muy bueno para todo esto que usted me está preguntando.

Gracias.

I.6) Pregunta RGE núm. 7176/23, presentada pel diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a feina en benefici de la ciutadania.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7176/23, que formula el diputado Damià Borràs, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Bon dia. Tercera llei de Newton, si l'Oficina anticorrupció exerceix una força sobre el PP, el PP tancarà l'Oficina anticorrupció. Sra. Consellera, segons vostè ha estat un privilegi per a vostè formar part del Govern. Vostè ha dit que si hagués estat per doblers s'hauria quedat en el seu despatx d'advocada defensora d'interessos urbanístics i presumptes infractors; presumptes infractors privilegiats, és clar, perquè el torn d'ofici a vostè no li va.

En tot cas, ser tot un privilegi per a vostè se li ha passat de cop de representar presumptes infractors de les normes urbanístiques a ser qui dicta les normes; un privilegi que diria que no li podran agrair prou mai, o sí.

Troba vostè que el comú de la gent arribarà a notar els beneficis de la seva feina?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Ai, Sr. Borràs!, que se'n recorda que vostè va ser el meu conseller, que també vaig estar vuit anys sent funcionària al servei de les administracions públiques? La resposta a la seva pregunta és: no en tingui cap dubte. Tota la feina que he fet durant tota la meva trajectòria professional, tant a la vida pública com a la privada, tot el que he estudiat, tot el que ha fet feina i tot el que he après avui i els propers anys ho aplicaré en benefici dels ciutadans al Govern de les Illes Balears.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, té la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Idò haurà d'espavilar perquè qui més pateix la inflació haurà de tornar a pagar l'autobús, perquè tot té un cost, diuen vostès; per açò han perdonat l'impost de successions als més privilegiats.

En tot cas, tothom qui pugui a un bus podrà descobrir ben prest que la targeta de transports no és cap carnet de soci del club dels privilegiats. És aquell club que du per lema, "recordin, els doblers on estan millor és a la butxaca dels membres del club". Uns socis que ara ja poden fer trossos i afegir pisos a qualsevol casa o casalot i als hotels obsolets o a les botigues amb lloguers més modestos o a un temple. Perquè vostès ho han fiat tot als mercaders del temple, que ho podran vendre tot a trossos, en porcions, com El Caserío, però amb talles de més gros a més petit. Açò sí, sempre a un preu limitat, limitat als privilegiats que ho podran pagar; perquè els seus pisos seran a preus més cars que el preu de mercat.

Quan vostè retorni al seu despatx privat s'inflarà de litigar contra tanta inseguretat jurídica com vostè haurà provocat amb el seu decret. Ara, haurà tingut el privilegi d'adjudicar 500 pisos públics de lloguer, seran 500 famílies que pagaran només el censal que puguin pagar, perquè aquests 500 pisos són herència del govern Armengol. L'únic privilegi dels humils, Sra. Vidal, és la seva dignitat.

El decret que ha fet vostè té dos anys de vigència, i diu vostè que el problema de l'habitatge no se solucionarà ni un, ni en dos, ni en quatre ni en vuit anys. Ha vist *Coge el dinero y corre?* Privilegi, del llatí *privilegium*, paraula composta de *privus* y *legalis*, la llei d'un, la seva llei, consellera.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sra. Vidal.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Miri, Sr. Borràs, nosaltres abans de complir-se els cent dies hem aprovat el nostre objectiu a curt, que era generar un nou tipus d'habitatge amb uns preus que, malgrat els càlculs que fan, perquè, bé, és clar que llegeixen bastant ràpid i no acaben d'arribar a la lletra petita, doncs, seran un 40% més barats que el preu de mercat lliure com a mitjana.

A la pàgina web de la conselleria hi ha penjat l'enllaç amb tota la franja de preus per municipis i per illes. I li recordo que aquests preus es controlaran des del Govern. Per tant, no ens en podem sortir. No és que ho digui jo, estan penjats a la pàgina web, són públics i els poden consultar. Una altra cosa és si es confon metre, o sigui, el preu per metre quadrat amb valor

mitjà de taxació. Llavors arribem a resultats distorsionats, com els que s'han vist a la premsa fruit de lectures ràpides i poc atentes. Nosaltres els garantim que en poc temps es començaran a veure els resultats, i espero que ho celebrin tant com nosaltres.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.7) Pregunta RGE núm. 7179/23, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajuts a les persones que els necessiten.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7179/23, que formula Patricia Gómez, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Consellera. Sra. Cirer, com explicarà a totes les persones que necessiten ajuts en aquesta comunitat autònoma que el Govern de la Sra. Prohens els dona l'esquena?

Moltes gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President. Disculpi, Sra. Gómez, que li doni l'esquena, però és que si no el Sr. President em renya perquè no se sent, però no és una falta de cortesia cap a vostè.

Miri, Sra. Gómez, no serà necessari explicar res a ningú perquè els fets demostren que ni la nostra presidenta ni aquest govern han donat l'esquena a les persones que ho necessiten.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, president. Sra. Consellera, si qualche cosa ha quedat clara d'aquests primers cent dies és que vostès no estan disposats a invertir en ajuts per a les famílies, per als treballadors o per a les persones vulnerables...

(*Remor de veus*)

... cap compromís amb les persones dependents ni els seus cuidadors, ni pagues extra als aturats o als beneficiaris de la RESOGA ni ajuts per als joves.

El PP ha demostrat clarament les seves prioritats. Han estat, són i seran les de sempre -les de sempre-: beneficiar les grans fortunes, els especuladors i els poderosos. Això sí, sense transparència, ni Oficina anticorrupció.

(Alguns aplaudiments)

Els més rics deixaran de contribuir, donat que el Govern de la Sra. Prohens els ofereix beneficis com mai. I mentrestant, els ciutadans sí que necessiten ajudes, necessiten augmentar la RESOGA un 15% o ajuts aquest hivern per fer front a la pobresa energètica o a la despesa energètica, necessiten la gratuïtat dels centres de dia i els cuidadors molt més ajuts, retorn de l'import de les matricules universitàries, bonificar les activitats extraescolars, entre d'altres.

I és possible, Sra. Consellera. El Govern de la Sra. Armengol ho va fer, va invertir 200 milions d'euros en aquestes mesures i en unes altres, però amb vostès el que trobam és que els rics tendran més doblers a les butxaques i els que més ho necessiten -els joves, els dependents, els cuidadors, els aturats, els jubilats- veuen i veuran un govern que els dona l'esquena, ara i durant quatre anys.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Miri, per molt que repeteixi una frase, dues frases, tres frases o quatre frases, o cinc idees o vint, aquestes no es converteixen en una realitat.

En cada intervenció que em demanen, els explico que tenim l'objectiu de protegir i donar suport a tots els col·lectius vulnerables de les Illes Balears, en matèria de serveis socials i de protecció a col·lectius vulnerables, hi haurien de sumar esforços i lluitarem per complir l'objectiu de no deixar ningú enrere.

No hem eliminat cap ni una de les ajudes que vostès varen deixar en marxa, i la nostra intenció és ampliar -les i, com ja he dit i vaig dir a l'anterior Ple, mantenir-les al llarg de tot l'any per proporcionar una estabilitat a aquests col·lectius.

Miri, vostè feia referència a la figura de la presidenta quan ha formulat la pregunta. Aquest govern amb menys de cent dies ja ha demostrat està més al costat de les persones que d'altres en vuit anys. En aquests dies la presidenta ja ha posat en marxa mesures com la gratuïtat 0-3 anys, el Decret de llei de mesures urgents per facilitar els accessos a l'habitatge...

(Remor de veus)

... mesures en sanitat, Declaració d'àrea de molt difícil cobertura al Servei d'Oncologia d'Eivissa, possibilitat de contractació de no (...) el nombre de personal sanitari, així que no parli de donar l'esquena quan en tres mesos s'han fet totes aquestes actuacions, precisament per a les persones de Balears.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 7182/23, presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a promeses a la ciutadania.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7182/23, que formula Pilar Costa, del Grup Socialista, tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, la meua pregunta és sobre si troba que han estat a l'alçada de la demanda ciutadana. Jo crec o diria que l'han superada. Sabíem que al PP no li importa la transparència ni la lluita contra la corrupció,...

(Remor de veus)

... però que per la porta de darrere presentin una llei que liquida l'Oficina anticorrupció... modifiquen quatre lleis: la d'incompatibilitats, la del bon govern, la Llei de la Sindicatura, ... diu molt i res bo de vostès.

Vostè, Sr. Costa, està a punt de sortir al llibre *guinness* dels nyaps, presenten una eliminació de l'impost de successions errònia, de la qual fan una esmena a la totalitat, i també és així s'equivoquen, uns cracs, Sr. Costa. A moltes comunitats autònomes del PP han eliminat l'impost de successions i no han fet aquest nyap.

Ens pot dir, Sr. Vicepresident, si creu que han estat a l'alçada de les demandes ciutadanes?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra Costa, per la seva pregunta. Miri, aquest govern compleix i seguirà complint amb els ciutadans de les Illes Balears. Estam molt orgullosos d'haver fet en tres mesos el que vostès no varen ser capaços de fer en vuit anys...

(Alguns aplaudiments)

... i justament per això... justament per això són a l'oposició i nosaltres governam.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, la seva covardia, una vegada més, l'ha portat a no dir ni paraula del que avui és actualitat, que és la fulminació de l'Oficina anticorrupció que vostès estan executant. Ni Bauzá, ni el Sr. Matas es varen atrevir a tant, Sr. Costa.

Titulars dels diaris com: “*Anticorrupción acusa al director de Emergencias de prevaricación urbanística*”, “*Anticorrupción presenta una denuncia contra el presidente del Consell de Ibiza*”, i quina és la resposta del Govern de les Illes Balears? Fulminar l'Oficina anticorrupció.

(Remor de veus)

Sr. Costa, que hi hagi un mecanisme de control extern en el fons és una garantia per a tothom, per a la ciutadania, però també per als governants.

Vostès es creuen intocables, impunes i l'“*hágase*” ja el vàrem veure en l'etapa de Matas i vàrem veure també com va acabar.

Per altra banda, no sé si són nyaps o mala fe les decisions que han pres vostès en cent dies, com blanquejar la posada en marxa d'una oficina de persecució lingüística contra el català, o perseguir l'exdirector d'IB3 o que la consellera Vidal faci quarts i parts... Després diuen que amb les lleis i amb les seves decisions vostès no hi tenen lletra petita; petita no, minúscula; jo diria que vostès són un govern en minúscula, a l'estil de Pepe Gotera i Otilio. En definitiva, cent dies de nyaps impulsades per Marga Prohens i executades per vostè, Sr. Costa.

No sé qui és Pepe Gotera ni qui és Otilio, o Otilia; sí sé que tornen a ser el govern de sempre, dels que flexibilitzen els controls a l'administració i facilitaran amb les seves decisions que hi hagi més corrupció una altra vegada en aquestes illes. O es pensa que la gent no veu que tot això ho fan perquè algú s'ha atrevit a investigar el director general d'Emergències que és...?

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Se ha acabado el tiempo, Sra. Costa. Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gracias. Sr. President. He de reconèixer que la seva oficina socialista anticorrupció no acabarà bé. Això li ho he de dir.

Per altra banda, vàrem dir que eliminaríem l'impost sobre successions i donacions, vàrem tardar deu dies a eliminar-lo. Avui cap ciutadà de les Illes Balears que rebí una herència, si és un descendent, un ascendent o el cònjuge, no paga ni un euro a les Illes Balears, i els germans i els nebots paguen la meitat del que pagaven amb vostès.

Vàrem dir que facilitaríem l'habitatge o l'accés a l'habitatge a les Illes Balears i la consellera Vidal va aprovar un decret llei que, sense cap dubte, facilitarà l'accés a l'habitatge a les rendes mitjanes i baixes d'aquestes illes.

Vàrem eliminar l'impost sobre transmissions patrimonials als menors de 30 i el vàrem baixar a la meitat als menors de 35 anys, a les famílies nombroses i a les monoparentals.

Vàrem dir que declararíem zones de molt difícil cobertura, i avui 25 professionals sanitaris a Eivissa estan fent feina, entre ells, dos oncòlegs.

I mentre aquest govern treballa i en tres mesos fa el que vostès varen ser incapaços de fer en vuit anys, vostès continuen xapotejant dins el fang, completament desnortats i sense cap proposta constructiva per als ciutadans d'aquestes illes.

Sra. Costa, han deixat la sanitat pública contra les cordes, un pla d'infraestructures educatives inexistent i centenars de barracons o centenars de barracons on s'imparteixen les classes; impossibilitat que les rendes mitjanes i baixes d'aquestes illes puguin accedir a un habitatge; i uns ciutadans i unes empreses ofegades per la burocràcia, l'intervencionisme, el prohibicionisme i els impostos.

Afortunadament, els ciutadans de les Illes Balears els varen situar, a vostès, a l'oposició i a aquest govern a arreglar els problemes dels ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 7171/23, presentada pel diputat Sr. Francisco José Cardona i Vidal, del Grup Parlamentari VOX, relativa a ajudes a les petites empreses locals de lloguer de cotxes.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la novena pregunta, RGE núm. 7171/23, que formula Francisco José Cardona, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputados y miembros del Gobierno. Sr. Sáenz de San Pedro, la actual ley de cambio climático y transición energética obliga, según el artículo 63. 2, a cubrir, con un tanto por ciento de coches eléctricos, la renovación de la flota de las empresas de alquiler de coches. Dicho artículo se remite al anexo con una tabla que va aumentando el tanto por ciento a medida que van pasando los años.

Por todo ello le pregunto, Sr. Sáenz de San Pedro, ¿cómo piensa usted ayudar a las pequeñas empresas locales de alquiler de coches ante la imposibilidad de cumplir con el artículo 63.2 de esta ley?

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Sáenz de San Pedro tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Cardona, el tema de la movilidad eléctrica a usted le preocupa mucho, ya me lo ha trasladado muchas veces. No voy a conseguir que se compre usted un vehículo eléctrico, pero sí seguramente que con el tiempo cambie la percepción de las bondades de la movilidad eléctrica.

Ese es un objetivo, lógicamente, también de este gobierno, avanzar hacia un futuro mucho más sostenible, apostar por la transición energética, esto son retos. Ahora bien, este gobierno lo tiene muy claro, no va a haber imposiciones, no debe haber imposiciones y hemos de buscar una fórmula realista, que no genere complicaciones ni al ciudadano ni a las empresas, y en concreto estamos hablando con las empresas de alquiler de vehículos, para elaborar un plan de acción que permita alcanzar los objetivos.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Cardona, tiene la palabra.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Le agradezco su respuesta. No dudo que articulará usted los medios para que estas pequeñas empresas no tengan que cerrar. Ya sabe usted que los ministros de Industria de la Unión Europea han acordado pedir que se rebaje la ambición climática respecto a la propuesta de la Comisión Europea y retrasar la aplicación de la Norma Euro 7, de 2025 a 2027 para los coches y vehículos ligeros y de 2027 a 2029 para los camiones. Según el texto de la orientación general, muchas delegaciones consideran los objetivos planteados por la comisión, como demasiado ambiciosos e incluso irreales, razón

por la que la Presidencia española del consejo ha perseguido - según ella misma dice- metas realistas y equilibradas.

Es decir, que la Unión Europea considera la ambición climática demasiado ambiciosa e irreal, y la Presidencia española del consejo no solo consiente, sino que persigue, según ella misma dice, metas realistas y equilibradas. Luego se entiende que las metas que teníamos hasta ahora eran irreales y desequilibradas. Y lo mejor de todo esto, Sr. Consejero, es que esas rectificaciones y autoenmiendas las hace la propia Unión Europea con España al frente de la presidencia del Consejo y nadie se ha rasgado las vestiduras. Todo ello sabiendo que en España gobierna el Sr. Sánchez con un gobierno que nada tiene que envidiar al gobierno que formó Pancho Villa en Chiguagua en el año 1913. Llegamos a decir nosotros que las metas y objetivos climáticos son irreales y desequilibrados y muchos grupos nos hubieran llamado herejes de esa nueva religión, que es el cambio climático. Pero fíjese usted, el señor ministro francés de Finanzas dijo el pasado mes de mayo, en la inauguración de una giga factoria de baterías, que hay que abandonar el Euro 7.

Todo ello en su conjunto se define como vaivenes del cambio climático. Señores de la izquierda, tienen ustedes que definir mejor sus dogmas, porque los demás no sabemos si estamos en comunión con su nueva religión, o somos los nuevos herejes, que seremos hacia anatemizados por sus sumos sacerdotes...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Cardona.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Sr. Presidente, gracias. Sr. Cardona, la verdad es que la transición energética no tiene que ser una excusa para recaudar y sancionar, como se ha hecho muchas veces hasta ahora. La propia Ley de cambio climático tiene muchos aspectos, algunos son poco realistas y algunos necesitan también una reflexión profunda, pero lo que no vamos a hacer, como le he comentado antes, es imponer. El artículo 63.2, al que usted hace referencia, algunas veces tiene unos objetivos para estas empresas pequeñas de alquiler, que en muchos casos pueden ser poco realistas y también, en algunos casos, inalcanzables. No solo porque es una dificultad para hacer frente a la modernización de sus propias flotas, sino porque la propia infraestructura en Baleares de los puntos de recarga a veces es inadecuada.

De hecho, le comentaba antes, nos hemos reunido con las dos principales asociaciones, que son Baleval y Aevan y nos

han traslladado que ese es el gran problema que están encontrando en Baleares, no solamente la propia red de recarga, sino la posibilidad de ir sustituyendo y adquiriendo nuevos vehículos.

Por eso estamos trabajando en un plan de acción, para dinamizar estas infraestructuras, para otorgar a la propia red MELIB una estructura funcional y que permita este crecimiento. Nos contemplamos incluso la posibilidad de -y estamos reflexionando con ellos- permitir la paulatina entrada de vehículos híbridos, como una situación transitoria, pero eso todavía lo estamos hablando.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 7178/23, presentada pel diputat Sr. Àlex Pitaluga i Ivorra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rumb clar a la conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la décima pregunta RGE núm. 7178/23, que formula Àlex Pitaluga del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia diputats i diputades. Sr. Bauzá, conseller de Turisme, fa pràcticament cent dies que és conseller de Turisme, Cultura i Esports, aquesta conselleria que mescla ous amb cargols, i la gent d'aquestes illes no sap encara quines seran les seves prioritats, què és el que farà durant aquests quatre anys i, sobretot, no saben el que opina sobre temes importants, que ara mateix afecten les seves competències. Vostè té el silenci per resposta.

Per això li deman, creu el conseller Bauzá, que té ja un rumb clar a la seva conselleria?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sr. Diputat. Tenim un full de ruta claríssim dins l'àmbit turístic, no sotmès a conjuntures partidistes i de la mà dels implicats, apostam sempre per la sostenibilitat econòmica, social i mediambiental, la millora de la qualitat i l'augment en valor; màxim respecte per l'entorn, els recursos naturals i vetllant sempre per la bona relació entre tots els residents i els turistes.

La mateixa claredat tenim a cultura, donam suport a la indústria i les activitats cultural, sempre sota criteris tècnics quant a qualitat, quant a mèrit i quant a diversitat. Suport absolut de la Direcció General de Cultura a l'IEB, l'ICIB i

l'Orquestra Simfònica. La gestió desastrosa que hem trobat dins aquests organismes només fa que contrastar que vostès de cultura en parlen molt i esventen la bandera, però quan l'han de gestionar...

(Alguns aplaudiments)

... però quan l'han de gestionar són altres cinc-cents.

L'esport és clau si volem una societat moderna i saludable. La promoció de la igualtat dins l'esport, el foment de l'esport per als joves, les beques i la millora de la residència per als esportistes, així com Balears com a destinació turística esportiva, són fites clau dins el rumb que demana.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Pitaluga, endavant.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Bauzá. Doncs, miri, nosaltres pensam que no. A Turisme li han modificat la Llei turística amb el decret d'habitatge, i vostè no havia anunciat ni comentat res. Va semblar que coneixia el seu contingut al mateix temps que nosaltres, és conscient que el decret dona barra lliure a la reconversió d'hotels en habitatges? Abans del decret, aquesta reconversió estava molt limitada i era necessari l'acord d'hotelers, Govern i sindicats, i ara ho modifiquen per decret, i vostè no diu res. Si es reunís amb els sindicats, ells podrien explicar-li la pèrdua de llocs de feina que pot provocar. Qui gestiona la seva conselleria pel que fa al turisme?, vostè?, els promotors de turisme?, Marta Vidal? o directament Marga Prohens?

Tampoc no ha fet cap iniciativa ni ha expressat cap opinió en política lingüística, quan ens enfrontam a un perill real d'involució del català. Decideix vostè alguna cosa en política cultural i lingüística? Què opina de l'oficina lingüística de VOX? Què pensa de la programació en castellà a IB3? Què farà la seva conselleria davant totes aquestes passes enrere? Jo ara li ho dic: res. No serà que Marga Prohens li ha donat a vostè aquestes competències, perquè VOX pugui gestionar tranquil·lament la política lingüística des de fora?

Sr. Bauzá, la imatge d'un govern es crea sobretot al principi, per cert, amb el tema de la supressió de l'Oficina anticorrupció, el seu govern ja va servir d'imatge, però, en el seu cas, va passant el temps, i vostè continua passiu, no pren decisions. No veu que està permetent que altres li facin la política turística i la política lingüística?

Sr. Bauzá, el que volem és que demostris que està governant, que té una línia política en turisme i que, com a màxim responsable de cultura, defensi la cultura pròpia i la llengua catalana davant la involució que demana VOX. D'aquesta manera deixarà clar que altres conselleries o VOX no estan governant per vostè.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Miri, Sr. Diputat, el rumb el tenim claríssim. Després de vuit anys de socialisme, nacionalisme i populisme, el passat maig els ciutadans d'aquesta terra varen ser precisament ells que varen decidir quin rumb volien i apostaren per un projecte de gestió, de moderació i de llibertat. I aquestes són les nostres banderes: gestió, moderació i llibertat.

Les persones, el territori fràgil i limitat, les empreses, les entitats, els clubs i els reptes i compromisos adquirits amb la societat són l'objectiu d'aquest conseller. Tres mesos després, que, precisament, avui celebrem, seguim tenint clar quins són els lligams que ens formen a la societat que ens va donar la confiança, el futur que volem per a aquestes illes i, sobretot, l'orgull que sentim amb la història, la cultura i la seva identitat i, com no podia ser d'altra manera, també per la seva principal activitat econòmica, que tenim l'obligació de respectar, valorar i corregir el que sigui necessari per millorar la convivència entre tots.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 7180/23, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a beneficiaris del decret llei d'habitatge.

Pasamos a la undècima pregunta, RGE núm. 7180/23, que formula Mercedes Garrido, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyors i senyores diputats. Sra. Vidal, li he de reconèixer que el Partit Popular no decep, el primer episodi que vàrem conèixer va ser acomplesc la llei quan vull o puc i vostè, dos mesos incompatible, es va mantenir en el seu càrrec, la seva cap de Gabinet no, m'imagin la conversa, *de incompatible a incompatible, porque tú te quedas y yo me voy*.

Segon episodi...

(Alguns aplaudiments)

..., no vull acomplir la llei o el planejament, per tant, me'n faig una i em faig una llei que preveu una desregulació absoluta de l'urbanisme en el nostres municipis, que dinamita el sostre

poblacional en els municipis, els consums d'aigua i el consum d'electricitat, i que, a més, el propietari del sòl farà el que vulgui, i allà on podia fer un habitatge de protecció oficial farà un habitatge a preu limitat, això sí, un 30% més car que pagarem els ciutadans que hi vulguem accedir.

Tercer episodi, si tenc un organisme que m'investiga, que investiga el president d'Eivissa, que investiga la consellera de Territori o que investiga el director general d'Emergències, que és el soci de son pare de la presidenta del Govern de les Illes Balears, ens el carregam, no sigui cosa que li pegui per investigar el que fem ara amb aquest decret llei.

Varen entrar al Govern amb el complex de ser els hereus de José Ramón Bauzá, jo crec que ara mateix són els hereus avantatjats de Jaume Matas.

Sra. Vidal, a qui beneficia el seu decret llei?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Sra. Garrido, jo li contestaré el que vostè m'ha demanat, el que m'ha demanat és a qui beneficia el decret llei d'habitatge, i el decret llei d'habitatge beneficia la societat, en general, especialment el gruix de població que no pot accedir a un habitatge, perquè no només no van fer el que s'havia de fer durant els vuit anys de govern o desgovern, sinó que varen empitjorar la situació fins a un punt que fa empèguer.

A partir d'aquí, jo li diré que la resta dels grups de l'oposició els han deixat sols en aquesta política del fang, els han deixat sols, els ciutadans ja ho havien fet abans i per això seu allà quan voldria seure aquí.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Ens hem de demanar a qui beneficia el tancament de l'Oficina de Lluita contra la Corrupció, al Partit Popular i a la Sra. Vidal, per començar, els primers, al director general d'Emergències i al seu soci, que és el pare de la presidenta Prohens.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta és la pregunta que avui s'hauria de fer tothom. Això, Sra. Vidal, no és política de fang, el seu decret llei ni tan

sols parla del dret a l'habitatge; el seu decret llei, un jove d'aquestes illes necessita tenir 70.000 euros estalviats, necessita cobrar almanco 45.000 euros a l'any i necessita pagar una quota mensual d'hipoteca de 1.200 euros. Això és el decret llei que vostè fa avui.

(Alguns aplaudiments)

Una persona vulnerable d'aquestes illes ha de poder pagar un 1.100 euros de lloguer per poder llogar un dels seus pisos que avui fa. Per primera vegada la P vol dir preu i no protecció, això és el seu decret llei.

A qui beneficia el seu decret llei? Beneficia els especuladors, beneficia els constructors i beneficia la política del *pelotazo* urbanístic. Per això tanquen l'Oficina de Lluita contra la Corrupció?

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, muchas gracias. Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Sra. Garrido, m'agradaria saber si ara ja s'ha llegit el decret llei, perquè tot d'una, quan es va publicar al BOIB,...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... va sortir corrents i va dir que nosaltres fèiem una amnistia a tots els habitatges en sòl rústic, i, bé, la veritat és que després ja va rectificar, i després ja no era en rústic, i després no era amnistia. I llavors, ara sí que m'agradaria saber si s'ha pogut estudiar la taula de preus, perquè està penjada a la pàgina web. Si vol, un dia vingui i el meu director general li explicarà i els tècnics li poden explicar...

(Remor de veus)

... -si em deixa parlar, li agrairia-, s'ho pot estudiar, és a la pàgina web, pot venir, els tècnics li ensenyaran i li llevarà aquesta preocupació perquè realment no és així, no és així res del que diu, però no passa res. Jo li recomano que vingui i que li expliquin, perquè així podrà dormir més tranquil·la.

I.12) Pregunta RGE núm. 7181/23, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa renúncia a consensos lingüístics.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7181/23, que formula Amanda Fernández, del Grup Socialista, tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, Sr. President, bon dia diputats i diputades. Sr. Vera, a la sessió plenària de dia 26 de setembre, va afirmar, i cit "el Partit Popular fa comptes complir amb els acords adoptats amb les altres forces parlamentàries, evidentment que haurem d'aportar el nostre punt de vista i deixar molt clar els nostres límits."

Per tant, quins són aquests límits i a quina part dels consensos lingüístics pensa renunciar per complir els seus acords amb VOX?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, tiene la palabra, Sr. Vera.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el Govern de les Illes Balears actuarà sempre dins el marc de la convivència comuna, que és la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, en el marc específicament lingüístic el nostre paraigües és la Llei de normalització lingüística de les nostres illes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, president. Una vegada més, Sr. Vera, ens contesta d'aquesta manera que no m'arriba a contestar res, així que li faré preguntes...

(Remor de veus)

... concretes, a veure si així aconseguim que una vegada a un plenari contesti la pregunta que se li fa.

Primera pregunta concreta: han eliminat el requisit de català als sanitaris, pensen eliminar-lo a la resta de llocs de funció pública, si o no?

Han acordat la creació de l'oficina de garanties de drets lingüístics, que han deixat en mans de VOX, que presenten una llei que va en contra de l'Estatut, d'aquesta Llei de normalització lingüística de què vostè acaba de parlar ara mateix, i que va en contra de la convivència de la qual vostè també ha parlat. La rebutgen, sí o no?

Si la tramiten, no l'estan rebutjant i no hi haurà línies vermelles. O és que és a canvi de poder llevar aquesta Oficina anticorrupció i que vostès presentin aquesta llei de transparència, que és molt graciosa? Vostès es controlaran a

vostès mateixos i, per tant, com diu el Sr. Costa, acompliran quan puguin. I jo diria: si volen.

Tercera pregunta: la lliure elecció de llengua en els centres educatius a totes les etapes educatives. Sr. Vera, això és el que han signat vostès, vostè sempre ens diu: als primers ensenyaments, com diu la llei. Sí, però vostès no han signat això i per això VOX ha presentat una proposició de llei que li diu: faci el calendari de quan acomplirà això. L'aplicaran o no l'aplicaran la lliure elecció de llengua a totes les etapes educatives?

Deixin-se ja de mitges tintes! Vostès estan o amb els consensos lingüístics, amb la protecció de la nostra llengua i cultura, amb la convivència i la cohesió de les Illes Balears o bé estan amb VOX, amb aqueixa dèria que tenen en contra de la nostra estimada i preuada llengua i amb la segregació de la societat balear? Quins PP són vostès, el PP del Sr. Cañellas, dels consensos lingüístics, o vostès són del PP del Sr. Bauzá?

El que tenim clar aquests darrers dies, és que vostès són el PP del Sr. Matas.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Fernández, vostè té la gosadia de parlar al nostre grup parlamentari i al nostre govern de consens lingüístic, vostè, el Partit Socialista Obrer Espanyol?

Ara, personalment, ja no sé si continua desubicada o embullada. Més que res,...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... Sra. Fernández, febrer de l'any 2022, el seu partit i el meu decidiren pactar la Llei d'educació de les Illes Balears, quedarem que fariem esmenes per millorar l'avantprojecte presentat. I així ho femem, la nostra portaveu en educació, la Sra. Durán, va presentar prop de 200 esmenes. Pactarem una esmena específica, que era que les dues llengües oficials d'aquesta terra fossin llengües vehiculars de l'ensenyament. Idò bé, després de passar l'aprovació a ponència i a comissió, un dia abans del debat en ple, el meu partit va rebre la informació per part dels mitjans de comunicació que el Partit Socialista no mantendria els pactes a què arribà amb el Partit Popular...

(Alguns aplaudiments)

... i que votaria unes esmenes lingüístiques excloents, que eren les que volien els seus socis nacionalistes independentistes. Una vegada més, igual que en sanitat, el Partit Socialista Obrer Espanyol votava posicions extremes amb l'única finalitat de mantenir-se al poder. Una vegada més l'esquerra més extrema unida contra la convivència lingüística. Una vegada més romperen els consensos lingüístics. Però ja no això, vostès no

varen tenir ni la mínima norma de cortesia de dirigir-se a la Sra. Durán i al Sr. Costa.

Per tant, de consens lingüístic vostès no estan autoritzats a parlar-ne. Jo entenc que es trobi més còmoda parlant de llengua i que a la vegada està incòmoda parlant de transport escolar, d'atenció a la diversitat, les seves competències fins a dia 10 de juliol d'enguany...

(Alguns aplaudiments)

... demani'm per totes les seves competències de la seva macro direcció general, estaré encantat d'informar-la de la situació quina és i de recordar-li com ens ho ha deixat, Sra. Fernández, perquè té molta roba estesa, moltíssima. Per tant...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Vera. Sr. Vera, lo siento, se ha acabado el tiempo.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.13) Pregunta RGE núm. 7183/23, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a presentar iniciatives.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7183/23, que formula el diputado Llorenç Pou, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè té una de les conselleries amb més competències d'aquest govern i, per això, ara que s'acosten els cent primers dies, esperàvem que, a més de donar continuïtat a les mesures que feia l'anterior govern, que implica, com ha fet fa un moment, de suport a aquesta aquestes mesures, el cert és que amb aquests cent primers dies la seva conselleria és una gran desconeguda i no tenim cap coneixement de noves mesures que hagi fet. És més, no sabem pràcticament ni què pensa de la majoria de les qüestions. Li faré un repàs de la seva conselleria per il·lustrar aquesta qüestió.

Direcció General de Treball. En un any rècord de càrrega de treball desconeixem encara com evoluciona l'informe de càrrega de treball de les cambreres de pis. I els elevables? Tots els experts qualifiquen de molt bona la mesura d'incorporar aquests llits elevables, en canvi el seu partit sembla que la vol eliminar, i vostè, que és el competent, no se n'assabenta i li roben la cartera.

Ocupació. Vostè gestiona 130 milions d'euros en el SOIB. Ni una sola mesura.

Indústria. Aquí li he de reconèixer que almanco ha anunciat que farà una llei de polígons industrials, però també em preocupa el fet que en comissió parlamentària va dir vostè que no sabia quants de polígons industrials hi havia a Balears. Clar, això genera algun dubte.

I d'Energia. Després de moltíssimes comissions i reunions i de "bonismes" encara no saben ni tan sols què pensa del Pla de transició energètica.

Sr. Conseller, li don l'oportunitat que per primera vegada, per favor, ens il·lustri i ens indiqui quan començarà a presentar noves mesures de la seva conselleria.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. President. Muchas gracias, Sr. Pou. Le veo muy preocupado con todas estas medidas e iniciativas. No sé si no ha estado presente en mis últimas intervenciones. Quizá está más acostumbrado a una dinámica propia del gobierno anterior, con muchas prisas, haciendo las cosas muy deprisa y sobre todo de cualquier forma.

Cuando en este gobierno decimos que vamos a solucionar los problemas que ustedes nos han dejado cumplimos y tomamos medidas. Seguramente habrá leído usted hoy el *Diario de Mallorca*, nos dejaron un problema, tomamos una medida, nos comprometimos a desbloquear y un plan de choque para los más de 11.000 expedientes de renovables que ustedes habían metido en un cajón, y así lo hemos hecho. Hoy se ha puesto en marcha con un equipo de personas formadas y con dotación de recursos precisamente para ponerlo en marcha. Y éste es simplemente un ejemplo, ésta es una medida.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. *Té la paraula, Sr. Pou.*

EL SR. POU I GARCÍAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Continuam sense saber si proposarà alguna mesura nova arribant als cent primers dies.

Miri, després d'aquests cent primers dies crec que el Govern té tres grans grups de conselleries. Un primer grup, que són els hiperactius descontrolats que fan bunyols fiscals, amnisties urbanístiques, normes de salut en català que no saben molt bé perquè serveixen, però actuen. Un segon grup són els consellers que es conformen a canviar una paraula a un decret llei, com el Sr. Bauzá; qualque cosa fa. I després hi ha un tercer grup, que són les conselleries que jo en dic procrastinadores, de les quals no sabem cap mesura ni una.

Sr. Conseller, vostè gestiona tota una sèrie de competències molt importants. El Grup Socialista és molt sensible en temes de treball, d'ocupació, de canvi climàtic i, òbviament, estam oberts a treballar amb vostès i a consensuar, però si no

presenten cap mesura és impossible consensuar. De fet, el diàleg social que vostè sembla defensar cau per ell tot sol, si no hi ha mesures, per què seure'ns si no hi ha res a parlar?

Per favor, estam en moments difícils, actui i, per favor, comencin a plantejar, si és que poden, mesures noves.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Le repito, Sr. Pou, no sé si no escucha cuando viene o hace otra cosa, pero le voy a decir más iniciativas, más medidas. Usted lo ha dicho, la Ley de polígonos. A lo mejor le fastidia, pero vamos a hacer una ley de polígonos para garantizar la calidad de los polígonos y la del tejido empresarial.

Otra medida, vamos a desarrollar una ley de conciliación, en la que ya estamos trabajando, y darle valor, cada vez más valor, a la Mesa de diálogo social, como ya se anunció hace unos días. Otra medida. Vamos a lanzar un paquete de ayudas de medidas para los autónomos y los emprendedores para fomentar las *startups* y las pequeñas empresas. Otra medida. Vamos a sacar adelante el Plan de transición energética y cambio climático, que ustedes no pusieron en marcha. Ésa es otra medida. Vamos a desarrollar esa red MELIB que antes le comentaba al Sr. Cardona. Ésa es otra medida. Y, sobre todo, también vamos a impulsar los proyectos fotovoltaicos para hacer unas islas enérgicamente sostenibles.

Son medidas que vamos a hacer. Se lo recordaré seguramente el próximo día, porque de forma recurrente están siempre preguntando las mismas cosas. Quédese tranquilo, pero sobre todo, aparte de medidas, lo que vamos a hacer es trabajar y trabajar.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.14) Pregunta RGE núm. 7184/23, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a diàleg i govern.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7184/23, que formula el diputado Marc Pons, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Costa, com a vicepresident únic i portaveu del Govern, vostè juga un paper fonamental entre la coordinació del conjunt dels consellers i la presidenta

del Govern, i a la vegada els cent primers dies és un bon moment també per poder valorar el to del Govern, l'actitud davant de la crítica, cap on orienten vostès els esforços. Hem de dir que ja hem vist una manca de diàleg i un excés de crispació. Hem vist una consellera sense cap objecció amenaçant amb querelles criminals. Hem vist una consellera amenaçant funcionaris per fer la feina que els pertoca. Hem vist una presidenta del Govern exposant-se amb fotos d'etarres; basta poder aconseguir un mínim avantatge dialèctic en el debat amb l'oposició. O una presidenta que esbronca el president del Parlament perquè no li agrada el criteri que utilitza al Reglament i, si fa falta, el força que hagi de demanar disculpes.

Davant d'açò, jo li he de demanar, Sr. Vicepresident, creu vostè que haurien de reduir la crispació i cultivar més el diàleg?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Moltes gràcies, Sr. President, i moltes gràcies, Sr. Pons, per la seva pregunta. Li he de reconèixer que em sorprèn un poquet que ens faci aquesta pregunta o que em faci a mi personalment aquesta pregunta, perquè durant vuit anys vostès, quan governaven, varen arraconar el Partit Popular, quan nosaltres érem a l'oposició, i ara que vostès són, perquè els hi han situat als ciutadans de les Illes Balears, a l'oposició, ens vénen a parlar de diàleg.

Mai no varen acceptar ni una sola proposta, moltes d'elles, la immensíssima majoria, constructives del Partit Popular quan estaven a l'oposició, i ara vénen a parlar-nos de diàleg, Sr. Pons?

En tot cas, li he de confirmar que no practicarem el que vostès feien quan governaven. La presidenta Marga Prohens en nombroses ocasions ha dit que aquest govern té la mà estesa per parlar, negociar amb tothom que vulgui fer, aportar o proposar solucions als problemes que tenen els ciutadans de les Illes Balears, on no ens trobaran en cap cas és xapotejant dins els fangs, que és el que fan cada dia. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Ja pot posar el retrovisor, Sr. Costa, en cent dies hem vist coses que no vam veure en vuit anys a l'anterior... a les passades legislatures...

(Alguns aplaudiments)

... ni querelles criminals, ni recriminacions, ni fotos amb etarres, però...

(Remor de veus)

... passem a la part del diàleg, Sr. Costa, perquè no és cert, perquè aquí devora ens trobam, sí, amb una consellera que durant tres mesos ha fet anuncis estrelles en matèria d'habitatge i no ha tingut ni la dignitat de presentar-se a les plataformes que lluiten a favor d'un habitatge digne; que resulta que ha aprovat un decret llei d'habitatge i ni tan sols ha convocat la mesa d'habitatge; que resulta que els sindicats la planten a la festa del turisme perquè no hi ha cap conselleria que es digni a rebre'ls i a dialogar amb ells; que resulta que vostè mateix fa un decret llei que, si hagués escoltat mínimament els experts, no hauria fet un bunyol que tot Espanya està espantat de com és possible que suprimeixin d'aquesta manera l'impost de successions,...

(Alguns aplaudiments)

... però en fan més, Sr. Costa, perquè resulta que des que som a l'oposició li plantejam acords, amb documents, li hem plantejat el de l'accés a l'habitatge, el de l'escut social contra la crisi de preus, el de la llengua per blindar el català, i la resposta sempre ha estat negativa, no ho han volgut fer i més, els vam demanar, aquí en seu parlamentària, parlem d'IB3 i del director, cerquem un espai per cercar aquest acord i ens han dit que no, que de cap manera.

Els hem proposat diàleg per reforçar l'Oficina anticorrupció i vostè en feia befa, vostè se'n reia i ara sabem que estava atemorit, atemorit per por que l'Oficina anticorrupció anàs traient les coses...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Se ha acabado el tiempo, Sr. Costa... Sr. Costa...

(Remor de veus)

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Moltes gràcies, president. Hem aprovat tres decrets llei?, sí. Estava justificada la urgència en tots ells?, sí. El Decret llei de fiscalitat...

(Remor de veus)

... i probablement també el Decret llei d'emergència habitacional es tramitaran com a projectes de llei?, sí, i vostès hi podran fer aportacions, podrem parlar-ne i podrem negociar.

Sap vostè quants de decrets es varen aprovar a la passada legislatura?, 38.

(Remor de veus)

Només el 2022 vostès van aprovar 10 decrets lleis, i d'aquests 10 només 2 foren tramitats com a projectes de llei,...

(Remor de veus)

... aquesta és la seva forma de cultivar el diàleg?

(Alguns aplaudiments)

Hipocresia és la paraula clau amb vostès: hipòcrites.

I no només ho creu el partit que integra el Govern o que dona suport al Govern, paraules textuais del Sr. Castells, MÉS per Menorca: "Es menysté l'oposició impedit que..." -són del mes de gener, eh?- "Es menysté l'oposició impedit que es facin aportacions, és una pràctica de pobresa democràtica". Això són vostès i els ho diu el Sr. Castells.

I altres grups de l'oposició a la passada legislatura coincidien: "S'obvia la competència del Parlament i el tracten com a un dispensador per aprovar decrets". Aquesta és la seva forma de practicar el diàleg.

A nosaltres sempre ens trobaran amb la mà estesa per rebre aportacions, negociar i parlar, dins la cultura de *chapapote* no ens hi trobaran.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. El resto de preguntas que se dirigían a la presidenta del Gobierno quedan aplazadas. Son las RGE núm. 7435/23, 7168/23, 7173/23 y 7185/23. Así pues, hemos acabado por hoy con las preguntas.

II. Interpel·lació RGE núm. 4567/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'habitatge.

Pasamos al segundo punto del orden del día, que corresponde a la Interpelación RGE núm. 4567/23, del Grupo Socialista, sobre materia de vivienda. Tiene la palabra, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, la seva actitud i el comportament, la manera d'exercir la política i dirigir aquesta conselleria ha emmarcat en bona manera els cent primers dies de govern de Marga Prohens.

La relació de privilegis amb els fons d'inversió i els grans promotors immobiliaris, la seva voluntat de confrontar d'una manera molt dura amb l'oposició, portant a Fiscalia expedients

i, per tant, semblant dubtes molt seriosos, amenaces a les quals feia referència abans, amb incompliments directes en matèria de transparència o del Codi del bon govern, fins i tot, no de vostè personalment, també d'alguns membres del seu equip, de la conselleria que s'han vist forçats a dimitir, la capacitat fins i tot de gestionar els seus propis espais dins la conselleria, són fets que no es poden abstrure i que ens permeten alhora entendre algunes de les decisions posteriors que al llarg d'aquests tres mesos han anat prenent, expliquen en bona manera per què ha fet una bona part d'aquestes coses.

I és per les decisions per la qual cosa avui vostè és interpel·lada en matèria d'habitatge i on jo voldria centrar la meua intervenció, decisions que trobam recollides en aquest decret llei d'habitatge, al 6/2023, decisions totes elles que descansen sobre d'una mateixa idea i que vindria a ser que hem de reduir el preu de l'habitatge, la manera de reduir el preu de l'habitatge és permetre que els promotors, a través de la llei, es puguin botar els plans generals i els plans territorials, amb l'objectiu, precisament, de poder construir on fins ara no estava permès poder-ho fer.

Que s'ha de créixer en alçades per poder construir més encara del que diu el Pla general? Bé, si hi ha un edifici construït, encara que sigui il·legal i que estigui molt per damunt de la resta, que aquest serveixi per calcular increments d'alçades. Que si resulta que s'han de permetre que tots els baixos comercials es converteixin en habitatge en contra del que diuen els plans generals municipals? Ho farem per llei. Que hem de... els edificis en declaració patrimonial per fer-hi pisos petits, en contra del que diu el pla general? Ho farem per llei. Que hem de permetre l'ús residencial en els equipaments comercials, esportius, culturals, privats, en contra del que diuen els plans generals? Ho farem per llei. Que hem de donar cèdules d'habitabilitat als edificis il·legals que es troben en sòl urbà? Ho farem per llei. Que hem de permetre a les zones turístiques que els hotels amb baixa rendibilitat econòmica es puguin enfonsar, esbucar i construir aquí de bell nou pisos amb una mitjana de 60 metres per vendre a nivell residencial, en contra del que diuen els plans generals i els plans territorials? Ho farem per llei.

És igual el que digui el planejament municipal, és igual el que diguin els plans territorials insulars, per llei ens ho botarem tot i deixarem que siguin els promotors els que, en funció de la seva rendibilitat econòmica, optin per aconseguir autoritzacions en contra de la pròpia voluntat municipal.

Però si per llei em puc botar els plans generals i els plans territorials; si per llei puc pujar alçades, segons l'edifici més alt, encara que sigui il·legal; si puc construir damunt equipaments comercials plantes de pisos residencials; si puc convertir locals en habitatges; si puc donar cèdules d'habitabilitat a tots els habitatges il·legals; si puc canviar hotels turístics per pisos residencials, aleshores... aleshores estic desvirtuant el model urbanístic dels nostres pobles, aleshores estic desvirtuant el model territorial de cadascuna de les Illes, increment de densitats de manera generalitzada, alçades, canvis d'ús...

Quins increments de població produirà això, Sra. Consellera? Ens ho podrà dir? Hi haurà aigua i serveis per a tothom, Sra. Consellera? Ens ho podrà dir? I per què? Per què

fa tot açò tot? Tot perquè els promotors puguin construir com vulguin, on vulguin i sense tenir en compte ni plans generals ni plans territorials.

Em pot confirmar, Sra. Consellera, que açò és així?, que tots els plans generals i els plans territorials queden sotmesos a aquest decret llei? I que, per tant, els promotors podran botar-se els plans generals i els plans territorials a partir dels seus propis criteris? Està d'acord que açò desvirtuarà el model urbanístic dels nostres pobles o el model territorial de les nostres illes?

I no dic, Sra. Consellera, que, de manera selectiva, aquestes propostes puguin ser encertades, no dic que aquestes propostes en algunes illes de cases, en algun poble en concret, no sigui oportú incrementar una planta o dues, sigui oportú fer un canvi d'ús o en alguns carrers, o donar a algun equipament privat de forma singular l'ús residencial, però aquí no parlem d'açò; amb el decret llei que vostès han aprovat, del que parlem, i açò ens preocupa molt, és de què han canviat el criteri general, de poder-ho fer tot per tot, sense mesurar les seves conseqüències.

Aquesta no és només una amnistia urbanística per autoritzar i legalitzar el que fins ara era il·legal, açò, a més a més, és una butlla papal, una butlla papal als promotors perquè puguin ser ells els que puguin decidir què executen i què no, independentment del que diguin els plans generals i els plans territorials.

Però després ve la segona part, Sra. Consellera, d'aquest decret llei, i tots aquests nous pisos d'habitatges que construiran a quin preu es vendran? Perquè vostès creen una nova figura de l'habitatge de preu limitat, i què diu? Que a 44 municipis, a 44 municipis, el preu de venda serà de 3.500 euros el metre quadrat -3.500 euros el metre quadrat, a 44 municipis. I jo em deman: açò és per a les famílies necessitades, açò és per a la gent que té necessitats? No, no és cert.

Però no només açò, vostè no només fixa el preu màxim de venda on la gent d'aquí no hi podrà arribar, a més a més estableix a quin preu els promotors han de comprar aquest sòl, i el preu al qual els promotors han de comprar aquest sòl és un 10% del valor de repercussió, en el mercat està entre un 20 i un 30%. Per tant, vostè als promotors els permet comprar el sòl més barat i vendre els pisos més cars que el preu de mercat. I aquesta realitat m'agradaria, Sra. Consellera, que vostè me la pogués explicar, perquè és un negoci rodó per als promotors, es miri com es miri.

I seguim, perquè tots aquests pisos seran per a la gent d'aquí, aquests pisos seran per a la gent d'aquí, deman jo? El decret llei diu que n'hi ha prou a estar empadronats. I jo dic: bono, si resulta que la gent, només pel certificat de resident, està disposada a empadronar-se aquí, no ho farà per comprar un pis de segona residència? I tant com sí. Demanen vostès cinc anys de residència a les Illes com quan un ha d'accedir a un habitatge públic? Hi és açò en aquest decret llei? No, no hi és, i m'agradaria que, en tot cas, ho confirmés, Sra. Marta Vidal.

I els temps, seran immediats aquests habitatges, Sra. Consellera, ens ho pot vostè explicar? Perquè el decret llei diu: 2 anys per donar llicència, 3 anys des del moment que es

comenci a construir, per tant, 5 anys. Aquesta legislatura no veurem habitatges, i m'agradaria que vostè també ho confirmés. I la conclusió és que els promotors es botaran els plans generals municipals i els plans territorials insulars per construir habitatges els quals vendran a un preu més elevat del preu de mercat, a aquella gent que estigui disposada a d'empadronar-se aquí i que no estaran llestos aquesta legislatura. Sra. Vidal, pot confirmar-me vostè que, efectivament, açò serà així, que hi ha cinc anys perquè els pisos aquests puguin posar-los a la venda i que els preus estan per sobre i que els beneficis dels promotors són encara més grossos? Un vertader despropòsit que ho espenyarà tot i no arregarà res!

I el que encara és més fort, no som davant d'un projecte de llei que en aquests moments es tramiti i que, per tant, tothom pugui analitzar, veure i preparar-se per al dia que entri en vigor, açò és un decret llei que a dia d'avui ja està en vigor. I, per tant, jo també li he de demanar, m'agradaria que vostè ho explicàs aquí: si un promotor, ara, en aquests moments, se'n va a una zona turística i agafa una parcel·la, que és d'equipament comercial, i presenta una llicència per fer allà bloc de pisos? L'ajuntament està agafat de mans i té l'obligació de donar llicència, per sobre del Pla general, en contra del que digui el Pla general, en contra del que digui el Pla territorial de cada una de les illes. I m'agradaria que vostè confirmés açò, és cert açò, Sra. Consellera?

Em diu que no. M'agradaria, idò, que pugui aquí devora, perquè llavors qui no s'haurà llegit el decret llei serà vostè, i no la Sra. Garrido. Home, fins aquí hauríem arribat!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, esper, Sra. Consellera, que vostè ens pugui explicar açò.

Aquesta és, en certa manera, el plantejament del Partit Popular, i açò genera, a més a més, una inseguretat jurídica tremenda. Els ajuntaments no saben cap on s'han de girar, tenen pànic en aquests moments el que pugui representar, sí, que comencin a entrar sol·licituds de peticions de llicències de coses que ells no hi puguin estar d'acord. I és un decret llei que s'ha fet a la correguda, sense fer consultes, sense passar..., ja em dirà si s'ha reunit amb la PAH, si s'ha reunit amb les entitats que defensen l'habitatge digne, i expliqui'ns, per favor, si en tot cas ha estat així.

I acab ja, amb dues o tres qüestions més. Fa tres setmanes, el Sr. Castells li demanava: em pot dir vostè quant habitatge públic construirà aquesta legislatura? Han passat 100 dies, és clar, la primera vegada encara no ho sabia, ens dirà la xifra, l'objectiu i el calendari que té prevists per a totes les illes quant a la construcció d'habitatge públic?

No hem vist cap mesura en matèria de lloguer lligada a control de preus, Sra. Vidal, i, per tant, no hi entra.

I la darrera pregunta, té opcions d'incrementar el parc públic d'habitatge a preus per sota dels preus de mercat, 53 habitatges per exercir el dret de templeig i retracte en aquests moments a Maó, els executarà...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, Sr. Pons, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

... Sra. Marta Vidal? Esper que em pugui donar resposta.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra la Sra. Vidal.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Sr. Pons, efectivament, vostè i jo no pensam de la mateixa manera, això és una cosa molt evident. Vostè cada vegada que planteja, que parla d'habitatge, no pensa en com generar nou habitatge, pensa en el que guanyi o deixi de guanyar el sector empresarial, perquè sembla que estiguin barallats amb els empresaris, sembla que estiguin barallats amb els autònoms, amb la gent que genera riquesa. Aquestes són disfuncions de pensament que poden passar quan un porta dècades sense dedicar-se al món privat, són disfuncions que poden succeir.

Llavors, partint d'aquí, que nosaltres no pensam de la mateixa manera i que legítimament executam unes polítiques en matèria d'habitatge en una situació que és realment dramàtica, realment dramàtica, nosaltres hem cercat eines, eines per posar al mercat pisos a uns preus que es calculen un 40% més baixos que els normals, i jo entenc que no ho entengui, no passa res, és molt complex, el convid a entrar dins l'agenda, digui'm quan vol venir a la conselleria, perquè els tècnics li expliquin els nombres i li facin els càlculs, perquè vostè no els ha entès. No passa res, no hi ha cap programa, vengui, tregui l'agenda i vengui, jo el convido, els tècnics li ho explicaran, li explicaran la taula, li explicaran els barems i li explicaran com funcionen, perquè, òbviament, no els ha entès.

A partir d'aquí, nosaltres com a conselleria, tenim un objectiu a curt termini acomplert, hem aprovat un decret llei que es calcula que posarà al mercat un nombre substancial d'habitatges. Aquest és l'objectiu a curt termini que l'hem acomplert, l'hem acomplert amb el consens i amb fins a dues rondes amb les administracions territorials, amb la FELIB, amb els sectors que són els que han d'implementar el decret, perquè, evidentment, si ens reunim amb les plataformes i els demanam si volen més habitatge, òbviament diran que sí. Ara, aquest altre objectiu, que és reunir-nos amb la Mesa de l'Habitatge, que la citada, m'alegra que sàpiga que existeix, perquè sap que no es convoca des de l'any 2020? Des de l'any 2020 no es convocava la Mesa de l'Habitatge.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Ara rebrem la Mesa d'Habitatge i els explicarem tot el que anem a fer, perquè ara fem l'Observatori de l'Habitatge, que

tampoc no existia, nosaltres ara el preparam l'Observatori, que és el que ens donarà les dades per fer una planificació estratègica a través del Pla director sectorial d'habitatge que preveu la Llei d'habitatge i que, per suposat, tampoc no estava fet. Doncs nosaltres sí que el farem, és en aquest pla d'habitatge on s'han de posar tots els recursos i totes les eines que té l'administració a la mà per poder gestionar-les i poder implementar.

Nosaltres l'elaboració d'aquest Pla director sectorial d'habitatge que, com a instrument d'ordenació territorial que és, ha de tenir un suport de dades tècniques solvents, que no les tenim i que per això fem l'Observatori de l'Habitatge, perquè no hi havia res de tot això fet, doncs, és quan nosaltres li podrem donar resposta a les xifres que em diu.

Especulació? Doncs, miri, no, nosaltres el que fem, precisament, és frenar i limitar el preu del sòl que pugui ser destinat a habitatge a preu limitat, per evitar, precisament, que aquest preu limitat que nosaltres establim i que han d'absorbir promotors i constructors, no el se'n dugui el propietari del sòl. Nosaltres el que fem és establir un coeficient d'aplicació sobre el sòl de..., per a habitatge protegit. És això el que fem i no una altra cosa. I si no ho entén, jo vull que ho entengui. Vostès representen el principal partit de l'oposició, ens hem d'afrontar tots junts a un repte enorme, que és solucionar el problema de l'habitatge de les Illes Balears. I en lloc de donar eines positives, d'intentar entendre la part que no ha comprès, perquè li dic honestament que no han entès les xifres, en lloc d'això, s'estimen més fer demagògia, sortir als cinc minuts a publicar-se el decret dient que fem la major amnistia a sòl rústic i no sé què més., ... doncs no, no és així, s'ha fet amb tota la cura, perquè cap, cap, cap dels habitatges que resultin d'aquest decret, cap d'ells no es pugui destinar ni a ningú que tengui més d'una propietat, ni a ningú que no sigui resident a les Illes Balears, ni a ningú que no compleixi els requisits.

Em diu "i si un s'ho compra per a segona residència?", doncs llavors haurem d'aplicar el règim sancionador que hem establert, amb sancions per infraccions molt greus fins a 90.000 euros. Potser vostès no saben controlar els registres, nosaltres sí. Nosaltres hem fet la primera fase, que és l'elaboració del decret llei, i ara estam en la segona fase, que és la implementació del decret llei.

Els municipis, unànimement, varen aplaudir les mesures quan els ho vam explicar, sí varen aplaudir, varen aplaudir les mesures i, a més, el municipi té tota la llibertat del món per adoptar un acord de ple de manera immediata, fins i tot l'acord de ple, pot dir "el vull estudiar amb calma i de moment no s'aplica". Per tant, el que diu, que es poden donar llicències en contra de la voluntat de l'ajuntament no s'ajusta a la realitat. El decret llei preveu que l'ajuntament, en l'àmbit, ... sí, clar, poden adoptar un acord de ple per urgència, dient que de moment, mentre no se l'estudiïn, queden damunt la taula les mesures del decret llei, i cada batle i cada municipi és molt capaç de decidir -només faltaria!, és la seva competència-, de decidir on, quan i de quina manera s'aplica aquest decret llei.

Per tant, no és així, simplement s'ha de prioritzar, davant una situació com la que tenim, on tantes famílies no poden accedir a l'habitatge, hi ha dues opcions: una, intentar que tots

els municipis de Balears modifiquin els seus planejaments urbanístics, en un termini curt; i una altra, no.

Respecte del termini que em demana sobre quan s'implementaran aquests habitatges. Doncs, nosaltres farem tot el que podem, perquè es noti el més aviat possible. Ara començarem una ronda de contactes, a nivell tècnic, per parlar de com s'està vivint això en els sectors i els municipis, i el Govern està per ajudar. El que vostè parla de comissaris polítics, nosaltres parlem de coordinació i de cooperació interadministrativa. És que amb aquest pensament tan negatiu, només es poden obtenir resultats negatius, no hi ha una altra solució, pensament negatiu solució..., resultats negatius.

Nosaltres el decret llei que hem fet, és amb zero consum de territori, zero, perquè els sòls on es pot construir ja són sòls aptes per ser edificats. Li recordo que l'edificació és un dels deures urbanístics dels propietaris. Per tant, consum de territori zero.

Sobre l'increment d'alçades. Jo no crec que sigui la mesura que més efectivitat hagi de tenir el decret, però sí que hi havia municipis que consideraven que dins el seu àmbit territorial era important. Protecció del patrimoni, es requereix un informe de patrimoni abans de l'actuació a qualsevol construcció que té valors patrimonials, i en aquestes construccions l'informe de patrimoni és vinculant, com no podia ser d'una altra manera. Per tant, que es perjudiquin valors patrimonials, doncs no, cap ni un. Com es farà? Doncs, els funcionaris informaran, els funcionaris fan la seva feina, s'estudien el projecte i fan el que hagin de fer, però el que no pot ser és queixar-se de tot.

Ens queixem que les cases dels centres són molt grans i només les poden comprar els rics, però tampoc no ens agrada que puguem dividir aquestes cases en elements més petits, perquè hi puguin accedir famílies del gruix de la població. No ens agrada. No ens agrada que la gent no tingui casa, però tampoc no volem que se'n faci de nova.

És que ens agradaria molt saber, encara ara que ja són a l'oposició, quina és la seva proposta per millorar la situació de l'habitatge de les Illes Balears. Estem desitjant escoltar les seves propostes en positiu a la tramitació del decret llei com a proposició de llei. Estem desitjant veure com s'impliquen, com fa el Grup Unides Podem, o com fa MÉS per Menorca, o com fa MÉS per Mallorca, per intentar ajudar-nos a solucionar allò que els ciutadans perceben com el problema més greu, que és que no poden accedir a una llar, gent de 40 anys no es pot emancipar. I no sentim cap tipus de política en positiu, cap. Només intentar confondre, parlar de ... les primeres idees que se'ls acuden per aconseguir un titular i mantenir-les com un mantra. Aquí no ens trobarà, nosaltres estem fent el que hem de fer.

No hem fet res més que donar eines per generar nous habitatges, és un tipus d'habitatge a mig camí entre el mercat privat i el mercat públic. Insisteixo, no han entès en absolut tot el tema de les xifres, tot el tema dels preus. El convido que vingui amb els tècnics, perquè almenys puguem intentar explicar-li-ho.

La pàgina web on hi ha la taula de preus és www.hpl.caib.es...

(Algunes aplaudiments)

La poden consultar. El preu, en el cas de lloguer en edificacions existents, per un exemple d'entre 60 i 80 metres quadrats útils, oscil·la entre els 385 euros, fins a un màxim de 905 euros. I si es tracta d'obra nova, seran a partir de 121.000 euros fins a 285.000 euros. Si parlem de lloguer seria, entre 455 i 1.070 euros. S'ha fet aquesta comparativa entre preu de mercat lliure i habitatge de preu limitat, i l'habitatge de preu limitat serà un 39% de preu inferior en el cas de compra de mercat lliure i un 47% més barat que en el cas de lloguer. Però els resultats parlaran per si sols, perquè els resultats seran allà. De moment, vostè no ha entès les xifres i nosaltres estem disposats a explicar-les-hi.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vidal. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Li tornaré demanar, Sra. Consellera, perquè veig que no ha volgut respondre. Si jo som un promotor i avui vaig en aquests moments i registr a l'Ajuntament, és igual de Campos, d'Es Mercadal o de Santa Eulàlia un projecte per construir damunt una parcel·la d'equipament privat, un bloc d'habitatges, en aquests moments, l'ajuntament a què s'ha d'atendre, al seu Pla general o al seu decret llei? Al seu decret llei, el Pla general no val, és el seu decret llei.

Per tant, si fem açò a Campos, fem açò a Manacor, fem açò a Calvià, fem açò a Palma, què estam fent? Desvirtuam el model territorial de Mallorca, i de Menorca igual, i d'Eivissa igual...

(Algunes aplaudiments)

I vostè em diu, "sí, ho podem fer". Val, per tant, aquí devora entram en la segona part, perquè vostè m'està parlant d'unanimitat, els batles li fan mamballetes em diu vostè. I jo li dic que no, els batles estan molt preocupats, perquè han perdut el control del seu urbanisme, perquè aquí devora hi ha interessos privats -sí, interessos privats- que cerquen directament un benefici a través de l'especulació i no pensen en l'interès general. I açò és el que nosaltres li retraïem a vostè, perquè de manera selectiva possiblement seria una bona idea, però és que vostès no ho han fet així, vostès no ho han fet així, vostès han fet un decret llei sense..., ara em diu, escolti, vingui a la conselleria i jo li explicaré les xifres, ho tenim tot aprovat, ... aquest és el diàleg que hem d'entendre? Demà mateix ja vinc a la conselleria i m'asseuré amb vostè...

(Remor de veus)

Home clar! Que és que no me les sabrà explicar vostè, les xifres? No me les sap explicar, Sra. Vidal?

(Alguns aplaudiments)

Vindré i ens assurem vostè i jo, per suposat que sí i ho discutirem i tant que sí.

Però també li faré una altra reflexió, que crec que també està bé. Dissabte vespre vàrem coincidir a l'acte dels 30 anys de Reserva de Biosfera de Menorca i allà posaven en valor el que representen 30 anys de Reserva de la Biosfera de Menorca, ho podríem fer amb el Patrimoni de la Humanitat de la Serra de Tramuntana o el que representa Vila en el cas també de la declaració... Són espais..., i en tots ells valoràvem la importància de l'equilibri. Hem crescut de manera equilibrada, hem sabut posar en valor el que representa la contenció d'aquells que cerquen el benefici i res més que açò, front la idea del paisatge, del territori, de poder viure amb certa dignitat i ho aplaudíem tots.

D'acord, amb aquest decret llei es romp açò, amb aquest decret llei es romp açò, perquè ja no hi ha cap normativa, cap Pla territorial, cap Pla General que valgui, hi prevalen interessos econòmics exclusivament. I aquest és el model que no volem en aquestes illes, que quan l'hem tingut ens ha fet molt de mal, que encara estem pagant factures de fa... 40 i 50 anys, d'un desenvolupisme espectacular, Sra. Vidal, i açò és el que nosaltres li demanam. Per açò li dèiem, aturi aquest decret llei, aturi aquest decret llei, permeti que els ajuntaments puguin estudiar perquè estan estudiant amb l'espasa de Damocles damunt de saber que en qualsevol moment açò els ho podrà caure.

I li torn a dir, però crec que també és important. Aquí tenim una mare amb un fill, família monoparental, que cobra 1.800 euros. Amb 1.800 euros pots accedir a un d'aquests habitatges que vostè ens deia? No, amb un salari com aquest, no. Un matrimoni que entre tots dos ingressen 2.700 euros i que tenen dos fills, poden accedir a aquests habitatges que vostè ens plantegen? No, no hi poden accedir. Un jove que comença a fer feina ara, que té un sou de 1.500 euros i que té il·lusió per emancipar-se, amb els preus que vostè ens diu té accés a aquests habitatges que planteja al seu decret llei? No, tampoc no en té.

Per açò mateix nosaltres li deim, no hi estam d'acord, i mentrestant li plantejam alternatives. I tant com sí. Per què no regula el preu dels lloguers i permet que aquestes famílies monoparentals, els joves puguin accedir-hi? Aquí hi ha gent que fa befa, però només d'aquesta manera podran accedir a un habitatge lliure, només d'aquesta manera.

N'hi pos un altre també s'hi vol, Sra. Marta Vidal. Cerqui aquest tipus de fórmules, construeixi habitatge públic, faci possible que aquella gent que té necessitats tenguí la cobertura, sí, de poder accedir a un habitatge digne, públic, amb un sou del 30% dels seus ingressos familiars. Açò ho hem fet durant aquesta legislatura. Hi hauria d'haver continuïtat.

Compri. Tampoc no m'ha volgut donar resposta. Exercirà el dret de tempteig i retracte dels 53 pisos de Maó? Farà possible que 53 famílies de Maó puguin tenir un accés a l'habitatge públic? Sí o no? Perquè resultarà que aquí ara ningú..., aquí, ara, no hi ha cap interès a defensar la cosa pública. Cap ni un. Perquè si hi hagués un interès a defensar la cosa pública vostès executarien el dret de tempteig i retracte d'aquests 53 habitatges a Maó, perquè és més barat, està per sota del preu de construcció. És que per a l'administració és una oportunitat. I com açò ho poden aplicar a moltes altres bandes, i no m'ha volgut contestar.

Com tampoc no m'ha volgut contestar, només basta estar empadronat per accedir a un habitatge? Si només basta estar empadronat per accedir a un habitatge qualsevol que s'empadroni ja pot aconseguir-ne un. No està pensat, per tant, únicament per als residents. No ens expliqui aquestes coses, senyora...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

... amb resultats.

Acab ja, moltes gràcies, Sr. President. Li deman en qualsevol cas, Sra. Vidal, doni un temps, aturi aquest decret llei, deixi que els ajuntaments puguin estudiar, que puguin dir on l'apliquen o no, però no els posi de cop aquesta pressió, perquè tindrà conseqüències a llarg termini que no seran bones per a l'àmbit municipal ni tampoc per a l'àmbit territorial.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Sra. Vidal, sí.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Sr. Camps, si avui registren una petició a Campos o on sigui per fer una construcció damunt un equipament privat per fer habitatge de preu limitat a dalt, el que succeeix és que l'administració, sempre que el projecte s'hagi presentat de manera complerta, té tres mesos per resoldre. La normativa que ha d'aplicar per resoldre és la normativa vigent en el moment de resoldre, és aquí d'aquí tres mesos. L'Ajuntament de Campos tindrà tres mesos per decidir si vol que s'apliqui aquesta mesura o si no, article 139 de la Llei d'urbanisme, apartat segon. Per tant, l'ajuntament té tota la potestat per adoptar un acord de Ple per dir que no vol que s'apliqui aquesta mesura. I això és així. Per tant, l'ajuntament, l'ajuntament, l'ajuntament...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias. L'ajuntament és plenament sobirà per exercir i per configurar el seu territori amb les seves competències. Si té clar el que vol fer, simplement ho ha de fer amb un acord de Ple dient, d'aquesta manera, si no ho té clar i es vol prendre un temps per pensar, té tot aquest marge per poder fer-ho, perquè requereix llicència i té tres mesos per resoldre l'expedient dins termini; sempre que la documentació estigui complerta. Per tant, espero haver-li contestat la seva pregunta.

Respecte dels 53 pisos de Maó. Doncs, nosaltres el que fem és que els tècnics de l'IBAVI, sense ingerències, estudien els preus del mercat, tant en l'exercici del tempteig com en el exercici del retracte, per veure si procedeix o no d'acord amb els criteris orientatius del Consell d'administració de l'IBAVI; que per a això hi són. Per tant, tant aquest bloc com els altres estan en estudi per part de qui hi han d'estar, que és de l'IBAVI, que és un ens independent amb personalitat pròpia i amb uns criteris tècnics i polítics aprovats pel Consell d'Administració.

Sobre les seves receptes, no estaria malament que fessin un poc d'autocrítica de les seves receptes en matèria d'habitatge. Durant les dues legislatures passades, durant el seu mandat, increment de preus de venda més d'un 90%, de lloguer més d'un 80%, segons l'INE 62%, tots els estudis ens situen com la comunitat amb preus més alts ... No tantes lliçons, perquè nosaltres hem aprovat de moment el decret llei, però també fem altres coses. Estem fent el Pla estratègic de polítiques d'habitatge. Hem recopilat totes les dades relatives al sòl urbà vacant perquè els municipis i els consells puguin planificar d'una manera ordenada on han d'anar aquests equipaments, aquests creixements, tant d'habitatge de protecció pública com d'habitatge de preu limitat com també en els casos que procedeixi de mercat lliure.

Posem en marxa també el Programa de lloguer segur. També millorem el tema de l'assistència per a la tramitació electrònica d'ajudes de lloguer, per donar agilitat, perquè totes les ajudes o gran part de les ajudes de 2022 encara no s'han rebut pels seus beneficiaris i encara hi ha també ajudes pendents de rebre's de l'any 2021. Desenvoluparem el registre d'habitatges desocupats, que està previst al Reglament, i sé que no..., i també..., que tampoc no s'ha fet des de 2018, és a dir, fa cinc anys. Acabarem totes les promocions en curs de habitatge a preu de protecció oficial. I posarem en marxa noves promocions, sempre amb els criteris tècnics i amb els nostres criteris, amb els nostres, que decidim nosaltres, perquè per això vostè no és el conseller, i treballarem amb els ajuntaments per fer possible cessió de més sòl públic a l'IBAVI per dotar a cadascuna de les Illes amb noves promocions.

Aprovarem nous incentius fiscals que posin habitatges buits en el mercat. Donarem seguretat als propietaris per tal que no tinguin por de posar els seus mercats en lloguer. Lluitarem contra el lloguer turístic il·legal, que és fruit també d'un canvi de model que també es va produir durant el seu mandat, passant

de la tradicional només autorització en unifamiliars a plurifamiliars en el pitjor moment i en el pitjor escenari, que ha provocat que molts d'aquests habitatges surtin del mercat residencial, que els és propi, per passar a formar part...

Ah!, que si ens veurem? Sí, però amb mi no, perquè jo tinc coses a fer, però... he dit amb el meu director general i amb els meus tècnics. Vengui, per favor. Vostè és tècnic de formació, es reuneixi amb ells. Jo no canviaré la meua agenda per vostè, com entendrà. Vostè demà vengui a la conselleria, vengui a la conselleria, vengui a la conselleria i els tècnics del departament li explicaran la taula de preus per veure si així l'entén.

Bon dia.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

III. Moció RGE núm. 6192/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de turisme, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4984/23.

Pasamos al tercer punto del orden del día, que es la Moción RGE núm. 6192/23, del Grupo Socialista, sobre materia de turismo. Tiene la palabra, sí, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, aquesta és una moció conseqüència de la interpel·lació que vàrem tenir aquí fa quinze dies sobre la política general en matèria de turisme. La veritat és que va ser diria que difícil aclarir, perquè segurament ni ell mateix, el responsable conseller de Turisme aclareix quin és el model de cara a un futur, i en aquesta moció tornam a portar aquí en aquest parlament la intenció del meu grup, del Grup Socialista, perquè quedi clar que apostam per mantenir la moratòria de quatre anys prevista a la Llei 3/2022.

Per altra banda, un altre tema que ens preocupa especialment, i que el conseller tampoc no ha donat resposta més que dir que canviaran el nom del "decret d'excessos" per "turisme responsable", és que pensam que s'ha de ser molt més contundent a fer complir el contingut d'aquest decret d'excessos que, per cert, hem vist com en alguns dels ajuntaments o municipis afectats, com pugui ser Calvià, governat abans pel Partit Socialista i ara en aquest cas pel Partit Popular, sí que han tengut una aplicació molt més contundent i ha donat els seus fruits, i, en canvi, hem de lamentar que la absència de compliment a l'illa d'Eivissa, concretament a Sant Antoni, ni per part de l'ajuntament ni amb la voluntat política del consell insular, haurem passat un dels estius més negres que es recorden quant als excessos, especialment en aquest municipi.

Per altra banda, també un dels punts que portam a aquesta moció i en la qual tenim especial interès és que quedi clar que rebutjam l'activitat del lloguer turístic de vacances en sòl rústic protegit. És cert que el conseller en algunes entrevistes on li preguntàvem sobre aquests temes concrets contestava, però

avui a l'hora de la veritat, amb els vots, veurem quina és la voluntat política de cada grup parlamentari.

Per altra banda, també des del Grup Parlamentari Socialista tenim especial interès que s'executin en temps i forma tots i cadascun dels projectes que tenen subvenció o fons europeus. Sabem perfectament que n'hi ha que acaben el desembre de l'any que ve, i entenem que s'ha de complir en temps i forma amb l'execució, perquè són molts de diners que estan en joc.

Per altra banda, també el conseller evita sempre parlar de la Comissió de l'impost de turisme sostenible. No sé si perquè en temps passat el Partit Popular havia renegat ferotgement d'aquest impost, ara ja l'abracen perquè veuen els beneficis i sobretot els ingressos que genera en aquesta comunitat. I volem instar el Govern que es convoqui ja de forma urgent aquesta comissió de l'ITS perquè pugui valorar i seleccionar els distints projectes.

Per altra banda, un tema també que... de refilada, diríem, ha sortit en el debat i s'ha incorporat, o ells defensen que s'incorpori al Decret llei d'habitatge, que és la potestat per poder precintat o perseguir aquells pisos turístics il·legals o l'activitat irregular que s'hi practica, com demanaven especialment al Consell Insular d'Eivissa, però que sempre s'acaben tirant pilotes fora, perquè llavors, al final, ningú no acaba seguint aquesta activitat il·legal, especialment en aquest cas el Consell d'Eivissa, que és qui té la competència en ordenació turística; i, així mateix, igual que abans feia referència al fons europeus, demanam al Govern que reactivi la convocatòria ja ferma que existeix dels 44,5 milions d'euros d'aquests fons europeus per a diferents actuacions públiques i que -com deia- finalitzarà el desembre de l'any que ve, el 31 de desembre de l'any que ve.

I acab ja, recordant..., no tenc temps ara de fer referència a totes les esmenes que hi ha, però els grups parlamentaris afectats les defensaran ara, acab amb una de les instàncies que fem al Govern perquè informi negativament sobre la proposició de llei de VOX de persecució de la llengua catalana, tenint en compte que la Conselleria de Turisme és també competent en matèria de llengua i creim que no es pot abstenir en aquest debat perquè al final són els màxims responsables de blanquejar aquesta oficina de persecució lingüística fent veure que vostès no en sabien res, però al final es portarà aquí a debat, la seva admissió a tràmit, i vostès, amb tota probabilitat, hi votaran a favor a no ser que avui donin mostres d'una actitud en contra votant aquest punt que fa referència a informar negativament la proposició de llei de VOX de persecució lingüística.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. A continuación intervendrán los grupos que han presentado enmiendas. En primer lugar, el Grupo Mixto, que ha presentado las enmiendas RGE núm. [7413](#), [7414](#), [7415](#), [7416](#), [7417](#), [7527](#) y [7528/23](#). Sr. Castells, tiene la palabra.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Costa, li he de dir que en línies generals estam d'acord amb aquesta moció, entre altres coses perquè, de fet, repassa les línies mestres del que és una política turística, que nosaltres a grans trets hem compartit i hem pactat temes importants, com, per exemple, la mateixa moratòria turística, va ser fruit d'una negociació que vàrem fer amb el Govern i, per tant, nosaltres, com a punt simbòlic de la seva moció, estam d'acord amb la filosofia, amb el tipus de política turística que vostès proposen a la seva moció.

Nosaltres hem presentat dues esmenes, MÉS per Menorca -després la diputada d'Unides Podem també n'ha presentat cinc, que malauradament no les podrà defensar ella mateixa perquè, com a Grup Mixt, tenim només un torn-, i jo argumentaré el perquè de les esmenes que hem presentat.

Primer, en el punt 4, tot i que nosaltres estam d'acord amb el seu plantejament, no?, de no permetre l'activitat de lloguer turístic en sòl rústic protegit, nosaltres hem volgut deixar clar que els consells insulars com a competents en ordenació territorial i ordenació turística són els que han de decidir si en el seu sòl rústic es pot construir o no. Nosaltres, evidentment, com vostè sap, estam absolutament compromesos que això sigui així, però nosaltres creiem que no podem deixar passar cap oportunitat... de donar per sobre entès que el Parlament no és respectuós amb aquestes competències dels consells insulars.

Per açò, nosaltres li hem proposat una esmena que no vulnera o no aigualeix el seu text, però que reivindica que els consells insulars, com a competents en ordenació territorial turística, són els que han de decidir quina és la zonificació. I nosaltres, a més a més, defensam que aquesta zonificació sigui en l'àmbit insular, moltes vegades hem sentit per part de molts grups de la dreta que proposen que aquesta zonificació sigui en l'àmbit municipal. Nosaltres creiem que és bo que sigui en l'àmbit insular, a més a més, creim que és el coherent amb el fet que els consells tinguin la competència en ordenació territorial, perquè creiem que aquest és un tema en què hi ha d'haver una visió d'illa, si cada municipi fa la seva zonificació, que pot ser contradictòria l'una amb l'altra i els mateixos municipis es fan la competència els uns als altres en aquesta matèria, malament anirem. Creiem que hi ha d'haver-hi una visió d'illa i ha d'haver-hi una zonificació insular, i per això reivindicam en aquesta esmena aquesta zonificació.

Hem presentat una altra esmena, que és d'addició, per fer-nos ressò d'una problemàtica que en aquests moments hi ha especialment a Menorca, supòs que a les altres illes també, que és l'ús que es fa de la figura de les estades turístiques perquè grups..., ara no vull estigmatitzar... ara anava a dir "grup de joves", eh?, o no tan joves, eh?, aprofitin el lloguer d'un xalet per fer una festa en una urbanització amb grans molèsties per part dels veïns. Això està passant a Menorca, a diverses urbanitzacions i supòs que a Mallorca i a Eivissa també succeeix. Nosaltres creim que el Govern hauria de prendre cartes en aquest assumpte, perquè, evidentment, la regulació del règim jurídic de les estades turístiques es fa a través de la Llei de turisme i nosaltres creiem que la Llei de turisme hauria de preveure aquesta problemàtica.

Nosaltres concretament aquí proposam, d'urgència, dos ressorts: un és que es prevegi la corresponsabilitat del titular de l'autorització en aquestes molèsties, perquè, és clar, normalment els que utilitzen les estades turístiques per fer aquest tipus de activitat molesta normalment són estrangers, per la qual cosa és molt difícil multar-los o sancionar-los i que realment sigui eficaç aquesta sanció. Aleshores nosaltres creiem, ... igual que passa quan es lloga un cotxe, és a dir, que el propietari ha de corresponsabilitzar-se dels danys que pugui haver-hi, que pugui produir aquest habitatge o que pugui produir aquell cotxe. És a dir, hi ha d'haver-hi una corresponsabilitat del titular d'aquest habitatge, com a manera que aquest titular controli que el seu llogater, en aquest cas, el seu estadant compleix les normatives de bon veïnatge.

I també proposam que en cas de reincidència es pugui perdre l'autorització. Això són elements que sí que haurien d'anar a la Llei de turisme, perquè formen part del règim jurídic de les estades turístiques. Creiem que és un problema que en aquests moments és greu, provoca moltes molèsties i, per tant, nosaltres instam el Govern que adopti cartes en aquest assumpte i hi trobi solucions.

A part d'aquestes esmenes -com deia-, hi ha cinc esmenes més presentades per la meua companya de grup, la diputada Cristina Gómez, que don per defensades en els seus termes.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. A continuació, és el torn del Grup MÉS per Mallorca, que ha presentat les esmenes RGE núm. [7429](#), [7430](#), [7431](#), [7432](#), [7433](#), [7438](#) i [7439/23](#). Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sr. President. La política turística a les Illes Balears és el bessó de qualsevol política, quasi bé tot té relació amb el turisme. Per tant, Sr. Bauzá, vostè té una responsabilitat substancial en el present i en el futur d'aquesta terra. I, precisament, per això, és una matèria en què es manifesten i es posen de relleu les diferències ideològiques entre els diferents partits polítics, i és natural que així sigui; hi haurà coses amb les quals ens podem posar d'acord i hi haurà coses amb les quals, segurament, no ens podem posar d'acord.

Nosaltres apostam clarament pel decreixement turístic i això, evidentment, sembla que es troba a les antípodes del programa de govern que vostès varen presentar i de l'acord que vostès mantenen amb VOX, i també ens ha dut en algun moment qualche picabaralla amb el Partit Socialista. Per tant, hi ha diferències ideològiques substancials en aquest tema.

Però, mirin, nosaltres, quan parlem de decreixement, i amb les mesures que es varen posar en marxa durant les dues anteriors legislatures, de fet, intentàvem recuperar l'esperit d'una llei del 1999 que era seva, que fixava un sostre de places, i que va ser pervertida per successives modificacions que el que

varen fer va ser excepcionar diferents tipologies d'establiments turístics d'acomplir aquesta borsa de places i de comprar places a aquesta borsa. Per tant, és clar, nosaltres el que vàrem proposar i el que proposam seguir mantenint és aquesta moratòria per aturar i poder estudiar com recuperam aquell sostre del 1999 el qual s'ha vist pervertit a les totes.

I vostè, a la seva compareixença, a la seva interpel·lació feia moltes vegades referència a l'increment que es va produir durant la legislatura 2015-2019 en nombre de places turístiques, i s'oblidava que aquest augment, aquest increment, es produïa mentre va estar en vigor la Llei del 2012, amb la seva. Per tant, jo, permeti'm-ho, el que crec que se'ns pot retreure és que no féssim una moratòria abans, però no la moratòria, perquè allò que ens ha de servir i la recuperació de les mesures decreixents fins a tornar al sostre previst en el 1999, són les necessàries per tornar a la viabilitat d'un sector turístic que ara mateix s'ha vist desbordat i ha desbordat el conjunt de sectors i d'interessos de les Illes Balears.

Pel que fa a les esmenes, he d'agrair al PSOE la voluntat d'incloure les nostres esmenes. La primera fa referència que la moratòria que hi ha no és de quatre anys, és de màxim quatre anys, fins que els consells modifiquin els seus PIAT. I permeti'm que m'autocorregi, perquè aquí hi va haver un *lapsus scribendi* i on diu "pla d'inversió a l'àmbit turístic", evidentment, toca dir "pla d'intervenció a l'àmbit turístic".

Després els hem proposat que, a més de mantenir l'acord existent als creuers, es treballi per millorar-los i seguir disminuint els nombre de creuers que saturen, especialment, la ciutat de Palma i l'illa de Mallorca a moments i dies concrets.

A més, li hem proposat que en el punt 15 especifiquem que no augmentar el nombre de places turístiques es faci a partir del nombre de places turístiques existents a dia d'avui, perquè, si no, ens veurem en aquella trampa de dir: no, no augmentam perquè la borsa existeix i, per tant, no prenem com a punt de referència les places turístiques actuals, sinó les futures que a qualque moment hi ha hagut.

La setzena, nosaltres preparem un punt 16è que prevegi que l'ITS es pugui destinar a comprar oferta turística obsoleta per destinar aquests immobles al que sigui d'interès general, segons els seus ajuntaments, i acompanyar els treballadors que ara mateix hi fan feina. Acceptam la transacció del Partit Popular, perquè, evidentment, això s'ha de fer dins el marc que marca la Llei de l'ITS.

Creiem que s'han de determinar les zones en què hi ha saturació, que el conseller ha reconegut que hi ha saturació i que ens diguin quines eines pensen fer per combatre-la.

I, a més, que hem de lluitar per la gestió dels ports i aeroports. Lamentam que el Partit Socialista no hagi volgut instar el Govern a no fer promoció turística, perquè, precisament per la simplificació administrativa, els competents en promoció turística són els consells insulars i, per tant, el Govern hauria de deixar d'exercir aquesta competència a tots els àmbits i que fossin els consells, una única administració, qui analitzàs la conveniència de quina és la promoció turística que s'ha de fer, si se n'ha de fer, i que l'exercís i la duqués a terme.

Més enllà d'això, evidentment, nosaltres donarem suport als punts de la moció.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

El Grupo Popular ha presentado las enmiendas RGE núm. [7535/23](#), [7536/23](#) y [7537/23](#), tiene la paraula el Sr. Mateo.

EL SR. MATEO I HERNÁNDEZ:

Sr. Presidente, Sras. Diputadas, Sres. Diputados, buenos días a todos.

A la hora de fijar la posición del Grupo Popular sobre los distintos puntos de la moción presentada por el Grupo Socialista, así como sobre las enmiendas planteadas por el Grupo Mixto y por el Grupo Parlamentario MÉS per Mallorca, creo que puede resultar de utilidad volver a insistir en los ejes centrales sobre las que ya ha empezado a girar la política turística del Govern de las Illes Balears, del Govern del Marga Prohens. De hecho, así se contestan todas y cada una de las cuestiones objeto de la moción.

En primer lugar, desde el Grupo Popular se apuesta por sentar las bases de esa política sobre una nueva ley turística. De hecho, el pasado jueves ya fue objeto de debate y aprobación una proposición no de ley a través de la que se insta al Govern a afrontar ese reto, una nueva ley, fruto del consenso y con participación de todo el sector, sin excepción. Por eso, vamos a votar a favor del punto 6 de la moción.

En segundo lugar, desde el Grupo Popular tenemos muy claro que vivimos en un territorio limitado, que ese territorio y quienes lo habitamos debemos estar en el centro de la toma de decisiones, y que por ello no creemos -vuelvo a repetir-, no creemos en un crecimiento ilimitado de plazas turísticas, ni en levantar la moratoria turística de cualquier manera, ni en cualquier momento, pero, eso sí, no creemos que la moratoria deba mantenerse necesariamente los cuatro años que prevé la Ley 3/2022, fácil de entender. Teniendo en cuenta que son los consejos insulares, quienes tienen ya definitivamente asignadas competencias en ordenación, planificación, gestión de la oferta turística, facultad inspectora, potestad sancionadora, en sus manos, queda fijar los respectivos planes territoriales y los PTI, planes territoriales insulares, ya los tenemos, y los planes de intervención de ámbitos turísticos, los PIAT, en que deben realizar los cálculos reales de densidad de población, los estudios de intensidad turística y capacidad de carga, que fijen de manera fiable auténticos límites de contención.

Por lo tanto, vamos a votar favorablemente al punto 1, sobre la moratoria, si se acepta -ya hemos oído que parece que sí- la enmienda 7429, del Grupo MÉS per Mallorca, que, precisamente, deja en manos de los consejos la fijación del techo de plazas.

Y, en este sentido, conectamos este punto con el decimoquinto, en el que se solicita que, bajo ningún concepto, pueden aumentar el número de plazas turísticas con el que contamos en la actualidad.

Pues bien, de acuerdo con lo que acabamos de señalar, votaremos en contra de este punto si no se aprueba la enmienda que ha presentado el Grupo Popular, que, de nuevo, en la línea de lo que señala MÉS, en su enmienda anterior, son los consejos los que en cada caso deben fijar ese techo de plazas.

A partir de ahí, queda fuera de toda duda que el Govern apostará por la lucha incansable contra la oferta ilegal, en cualquiera de sus manifestaciones, cuya primera medida ya ha sido introducida por el Real Decreto Ley 6/2023, de medidas urgentes en materia de vivienda, dando carta de naturaleza a la posible clausura de la vivienda vacacional como medida provisional.

Por otro lado, el Grupo Popular comparte -comparte- la preocupación por el cumplimiento de la Agenda 2030 y los Objetivos de Desarrollo Sostenible también, en lo que se refiere a nuestra principal industria y, por ello, votaremos favorablemente tanto al punto 7 como al punto 9 de esta moción.

Y también a favor del 4, instando al Govern a no permitir la actividad de alquiler turístico en suelo rústico protegido.

Del mismo modo que mostramos también nuestro apoyo a la hora de instar al Govern para que lleve a cabo campañas de verificación y la aplicación de los estudios de carga de las camareras de piso, y ya se está trabajando en lo que se refiere a las cargas de trabajo en cocina.

Finalmente, votaremos también favorablemente al punto 2, sobre el que ha venido denominándose turismo de excesos, preferimos la denominación "turismo responsable", si se acepta nuestra enmienda, la 7535, en el sentido de instar al Govern, precisamente, a modificar esa normativa sobre turismo responsable para aclarar su contenido y facilitar su aplicación.

Ahora bien, no compartimos que el Govern deba mantener, para empezar, el acuerdo con la Asociación Internacional de Cruceros, es cierto que existe un acuerdo, pero tiene una obligación concreta. A partir de ahí y atendiendo a las circunstancias, desde la conselleria se adoptarán las decisiones que se consideren oportunas

Del mismo modo, votaremos en contra del tercer punto, ya por el simple hecho de no tener encaje en la moción, que no trata sobre la proposición de ley para crear la oficina de garantía de libertad lingüística.

Y el Grupo Popular debe votar en contra de los puntos de la moción que instan al Govern a ejecutar, en tiempo y forma, los proyectos con subvenciones o fondos europeos, pero ¡ajo!, cuidado, es que, de hecho, desde el Partido Popular nos mostramos especialmente preocupados por este tema: el estado en que el anterior gobierno ha dejado la situación es más que preocupante, por esa razón ya estamos trabajando en una proposición no de ley, por la que solicitaremos el apoyo de todos los grupos parlamentarios para pedir al Gobierno central que el período de presentación de la justificación de los distintos proyectos finalice en el año 2026 y no en el 2024, hablamos de los Fondos de Resiliencia. En estos momentos no valen lamentaciones, no nos podemos permitir, por la mala

gestión del anterior gobierno, tener que devolver esas cantidades con intereses, precisamente por no haber ejecutado ni justificado en tiempo y forma los distintos proyectos, ¡esto es inaceptable!

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Es el turno del Grupo VOX para fijar posiciones. ¿Quién interviene, Sra. Verdú? Sí, tiene la palabra.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Muchas gracias, Sr. Presidente. La actividad turística, como bien saben, es el motor económico de nuestras islas y con la justificación del medio ambiente, de la Agenda 2030, llevan años aprobando normativas que lo que han conseguido, después de la tan aludida pandemia y guerra de Ucrania, es que los ciudadanos, en lugar de crecer, vean limitada más aún su economía y les provoquen empobrecimiento en unos momentos de crisis económica.

Con la bandera de la defensa de los baleares y de nuestra tierra, se han dedicado a impedir la poca expansión económica posible que nuestros ciudadanos pudieran tener.

Mantener la moratoria, como ustedes solicitan, es un ataque a la libre competencia y la libertad de mercado, que impide que los ciudadanos creen nuevos negocios y se nutran de nuestro motor económico.

Su respuesta al turismo de excesos no ha sido controlar los turistas, su respuesta ha sido imponer sanciones a nuestros ciudadanos, sancionándolos y provocando los cierres de locales, y esto no es la solución, únicamente es una norma que provoca el empobrecimiento de todos los ciudadanos.

El problema con la vivienda turística no ha sido provocado por las familias que obtienen ingresos extras con el alquiler vacacional, sino por movimientos especulativos que en muchas ocasiones son de extranjeros ajenos a la realidad y los problemas que están afectando a nuestros barrios. La solución no es impedir y limitar la actividad turística de nuestras islas, sino una regulación ordenada de las viviendas con fines turísticos, con el fin de evitar su proliferación descontrolada y garantizar una competencia en igualdad de condiciones en el sector del alojamiento turístico, y que debe velar por la preservación de los derechos de los vecinos residentes y la vida en nuestros barrios, y, además, frenar el encarecimiento de la vivienda.

Desde VOX siempre hemos defendido el turismo y a los cruceros, por el gran impacto económico que tienen en Palma. Con su acuerdo de limitación, han impedido que muchos turistas contribuyan a la sostenibilidad de familias de Baleares, porque recuerden que los visitantes de nuestra ciudad nutren con su dinero no sólo a los empresarios, sino a los pequeños comercios del centro de Palma.

La Asociación del Pequeño y Mediano Comercio de Mallorca, PIMECO, se ha quejado de su normativa porque muchos de los comercios sobreviven gracias a los cruceristas y, además, aluden a que no tuvieron participación ni avalaron la normativa con estudios económicos que reflejaran la realidad actual. Miren, ustedes siempre actúan igual, Agenda 2030, sostenibilidad de nuestros recursos y crean normas de recaudación cuya finalidad es, precisamente, el medio ambiente, para luego utilizar los fondos para lo que les venga en gana, ¿se acuerdan de aquel concierto de los 40 Principales? Y criticar que el resto no valoramos nuestra tierra, y argumentar que sus medidas no son suficientes dada la gravedad de la situación.

No me cabe duda que la Comisión del Impuesto Turístico Sostenible deba analizar y valorar y seleccionar los distintos proyectos que se financian, y ¿saben por qué? Pues, porque su gestión ha sido nefasta. Y lo que se debe hacer es crear un fondo finalista para invertir en reconversión, modernización, innovación y sostenibilidad de los destinos turísticos, como Sa Platja de Palma, S'Arenal de Lluçmajor, Sant Antoni de Portmany, Alcúdia, Ses Platges de Calvià i de Llevant, entre otros, a cargo del impuesto sobre estancias turísticas, el factor de insularidad, el REB y los fondos Next Generation.

Miren, nosotros, a diferencia de ustedes, vamos a velar por una mejora de las condiciones laborales de todos los trabajadores del sector turístico, de todos, de manera efectiva y no partidaria. El sector hotelero es el más afectado en cuanto a siniestralidad laboral y, por ello, deben mejorarse sus condiciones de trabajo, pero para todos los trabajadores.

En relación a los fondos Next Generation, defendemos la elaboración de un plan de transformación del pequeño comercio a cargo de dichos fondos, para innovar, digitalizar y dotar al sector de eficiencia energética, además de aumentar dotaciones de aparcamiento y garantizar bienes y servicios públicos de calidad a nuestros ciudadanos.

Por último, advertirles que nuestra proposición de ley de la creación de la oficina de garantía de la libertad lingüística no es ilegal, no es inconstitucional, ni es antiestatutaria, sino todo lo contrario. *A diferència de vostès, nosaltres sí que coneixem les nostres normes i, a mode de recordatori, els record que l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, diu que "tant la llengua catalana com la castellana són l'idioma de les nostres illes", i que l'article 3 de la Constitució Espanyola, en el mateix sentit, fa referència quan diu que "les llengües oficials de les respectives comunitats han d'estar d'acord amb els seus estatuts". Però no s'oblidin que la llengua de l'Estat és la llengua castellana, per la qual cosa cuando refieran a la ilegalidad e inconstitucionalidad refièranse a la normativa de su propio partido, no al nuestro.*

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Costa, si quiere hacer uso de la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, gràcies, Sr. President. Per contestar o donar la nostra posició respecte de les esmenes presentades, he de dir que, respecte de les esmenes del Grup Mixt, i ho justificaré, votarem que sí a una de les esmenes del Sr. Castells, i no a la 7527, i justifico per què: no perquè no estiguem a favor de l'autonomia de cadascun dels consells, sinó pel que fa referència al punt 4, que entenem que desnaturalitza una mica el sentit polític que quedi clar quina és la intenció des d'un punt de vista polític, com dic, de prohibir el lloguer turístic de vacances en sòl rústic protegit.

Quant a l'altra esmena, per suposat hi votarem a favor, creiem que s'han de millorar els mecanismes per poder perseguir aquelles estades turístiques que ho aprofiten per fer festes o qualsevol altra activitat que no és objecte d'aquell lloguer.

Per altra banda, la resta d'esmenes del Grup Mixt, de la Sra. Cristina Gómez, les acceptariem, excepte la 7414, que aquesta no l'acceptariem; justifico per què: perquè parla del tema de l'entrada de vehicles privats de persones jurídiques, però fins i tot de les residents entenem que això suposaria, diguem, un altre debat, no sé si... tal vegada no hem aprofundit prou en el seu contingut, però, però, en tot cas, hi votariem en contra.

I quant a les esmenes de MÉS per Mallorca, les votariem totes a favor, excepte la 7433.

Per tant, atès que alguna de les esmenes, en aquest cas de MÉS per Mallorca, que incorporam a alguns dels punts de la nostra moció, facilitarà també interpretar, pel que deia el portaveu del Grup Popular, que puguin votar alguns dels nostres punts de la moció amb la incorporació d'aquestes esmenes de MÉS per Mallorca.

I, perdó, que ara m'oblidava de parlar de les esmenes del Partit Popular, votarem que sí o acceptariem l'esmena 7537 del Grup Popular, que és la que fa referència al punt 10 de la nostra moció, quant a incorporar la normativa turística, mesures concretes per lluitar contra l'oferta turística il·legal, perquè creiem que aquest és un punt en comú de tots i cadascun dels grups parlamentaris. A nosaltres ens hagués agradat ser molt més contundents amb aquesta lluita contra l'oferta il·legal, però, bé, en tot cas, pensam que és millor que es pugui aprovar aquest punt.

No podem estar d'acord amb canviar, amb l'esmena del PP, la 7535, que fa referència a modificar la normativa del que vostès en diuen el decret de turisme responsable, entre d'altres coses, perquè no s'ha modificat encara ni tan sols el decret i, per tant, nosaltres pensam que s'ha de ser contundent amb el desenvolupament del decret d'excessos.

Segurament amb algunes haguéssim pogut arribar a qualque acord o transacció, especialment faig referència a la del Sr. Castells, jo, tal vegada per massa obediència en el que ens varen instar a la darrera Junta de Portaveus, intentar clarificar les votacions amb aquestes mocions que són tan llargues, i, bé, no és que hi hagi tantes esmenes, però sí, per això, en aquest cas

hem intentat clarificar de la millor manera possible la votació de cadascun dels punts.

Per últim, un tema que ha esmentat el portaveu del Grup Popular i que em preocupa especialment, quan diu que no volen votar que s'acompleixin, en temps i forma, els projectes o els terminis que tenen els projectes amb subvenció o amb fons europeus. Entenc que ja es curen en salut, perquè no deuen portar el ritme que s'hauria de portar, que diguin vostès que de l'anterior govern s'han trobat les coses amb poca execució, quan, justament, des del Govern d'Espanya s'ha posat en valor que Balears va ser una de les comunitats on més s'ha complert, diguem, amb els terminis de projectes que estan subvencionats o que tenen ajudes de fons europeus. Com dic, em preocupa aquesta posició del Partit Popular, de votar en contra del punt 8 que, com dic, va en relació a executar, en temps i forma, els projectes que tenen subvenció d'Europa.

I, per altra banda, bé, també vostès ss mostren en contra, una vegada més, de votar a favor de la nostra llengua, diu que tot això no té res a veure; li diria si varen escoltar la interpel·lació que vàrem tenir aquí amb la conselleria, és clar que té a veure amb una conselleria on han fet gala que cultura està dins la mateixa Conselleria de Turisme, perquè entenen que és un valor, i crec que no hi ha valor més important en aquestes illes, diferencial de la nostra cultura, que és la nostra llengua pròpia. Però, una vegada més, el Partit Popular fa un paperot i blanquejarà l'oficina de persecució lingüística que ha presentat el Partit Popular.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(Remor de veus)

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, pregunto a los grupos si se acepta votación separada, al proponente, perdón, le pregunto a Pilar.

(Se sent de fons la Sra. Vicepresidenta segona que diu: "Sí, sí, sí, ha dicho que sí")

Bueno, pues vamos a proceder a la votación. Bien, votamos el primer punto, con la enmienda 7429, de MÉS per Mallorca. Votamos.

47 votos a favor y 7 en contra.

Pasamos al segundo punto, en el cual se ha rechazado la enmienda presentada por el Grupo Popular 7535, o sea, se vota la redacción original. Votamos.

Pasamos al tercer punto, que no tiene enmiendas. Votamos. Ah, perdón...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

23 a favor y 30 en contra.

Pasamos al cuarto punto, en el que se rechaza la enmienda presentada por el Grupo Mixto 7527. Votamos.

45 votos a favor, 7 en contra, 2 abstenciones.

Pasamos al punto quinto, con la enmienda 7538. Votamos.

23 votos a favor y 31 en contra.

El punto sexto, que no tiene enmiendas. Votamos.

47 a favor y 7 abstenciones.

El punto séptimo. Votamos.

47 a favor y 7 en contra.

Punto octavo. Votamos.

23 votos a favor, 24 en contra y 7 abstenciones.

Punto noveno. Votamos.

47 a favor y 7 abstenciones.

Punto décimo, con la enmienda 7537. Votamos.

53 a favor.

Punto undécimo. Votamos.

22 a favor, 24 en contra, 7 abstenciones.

Punto 12. Votamos.

23 a favor, 24 en contra, 7 abstenciones.

El punto 13. Votamos.

54 a favor.

Punto 14. Votamos.

47 a favor y 7 abstenciones.

Pasamos al punto 15, con la enmienda 7430. Votamos.

22 a favor, 31 en contra.

Y pasamos a los nuevos puntos, el primero es el de la enmienda 7413. Votamos.

23 a favor, 24 en contra, 7 abstenciones.

La enmienda 7414 se ha rechazado.

Pasamos a la 7415. Votamos.

21 a favor, 31 en contra i 2 abstenciones.

Pasamos a la 7416. Votamos.

23 a favor, 31 en contra.

Votamos la 7417. Votamos.

23 a favor, 24 en contra, 7 abstenciones.

Perdón, ¿hemos votado la 17, verdad?

Pues pasamos a la 7528. Votamos.

23 a favor, 24 en contra, 7 abstenciones.

Ahora pasamos a la 7431, de MÉS per Mallorca. Votamos.

A ver, un momento, un momento, no vale. A ver, pasamos a las enmiendas de MÉS per Mallorca, en primer lugar, la 7431. Votamos.

43 votos a favor y 7 en contra.

Pasamos a la 7432. Votamos.

44 a favor, 8 en contra, 2 abstenciones.

Y, por último, a ver, la 7433 no la votamos, que se ha rechazado.

Y pasamos a la 7539, de MÉS per Mallorca. Votamos.

24 a favor, 30 en contra.

Pasamos al siguiente punto del orden del día, son las proposiciones no de ley.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 3314/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la llengua.

En primer lugar, la PNL número 3314/23, del Grupo Socialista, sobre lengua.

Tiene la palabra, sí, la Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, Sr. President. La Constitució Espanyola, en el seu article 3, diu: “1) El castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat, tots els espanyols tenen el deure de conèixer-la i el dret d'usar-la. 2) Les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes, d'acord amb els seus estatuts.” Ho diu la Constitució. “3) La riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció”.

I el nostre Estatut diu així: “1) La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, tindrà, juntament amb la castellana, el caràcter d'idioma oficial. 2) Tots tenen el dret de conèixer-la i d'usar-la, i ningú no podrà ser discriminat per causa de l'idioma. 3) Les institucions de les Illes Balears garantirán l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües.”

Les dues normatives estan en total consonància quant a la importància de les nostres dues llengües oficials, amb el respecte a la pluralitat i diversitat i, a més, la seva riquesa i la necessària protecció. S'aprova per unanimitat a l'any 1986 la Llei de normalització lingüística, sí, per unanimitat, un consens històric que només s'ha vist alterat en dues ocasions: la primera, legislatura 2011-2015, amb el Govern del Sr. Bauzá, i recordem que la Sra. Prohens era diputada, seia aquí. I, actualment, a partir de l'acord signat amb VOX, per investir presidenta la Sra. Prohens.

Com els he demanat abans, quin PP són vostès, el PP de Cañellas i els consensos, que durat dècades, o el PP de Bauzá, que els va intentar destruir tots?

A un document, escrit únicament en castellà, vostès, senyores i senyors del PP, pacten amb VOX, punt 55, que modificaran les normes que suposin una imposició lingüística i que garantiran que el desconeixement del català no penalitzi l'accés a la funció pública.

Quines són les normes que suposen per a vostès una imposició, normes consensuades entre els diferents partits i liderades en aquell moment per dirigents seus?

Han eliminat el requisit del català als sanitaris, sense cap prova ni cap indicador que digui que no queden els sanitaris aquí per aquesta raó, com la mateixa consellera de Salut va afirmar. I és un perjudici per als ciutadans i ciutadanes que tenim el dret d'emprar-lo, perquè, no ens enganin, si no entenen el que els diem els sanitaris no ens podran atendre en la nostra llengua.

A més, parlen d'accés a la funció pública, per tant, ampliaran l'eliminació del requisit del català a altres llocs de la funció pública? I, com a mèrit, també troben que penalitza?

Punt 54, a l'àmbit educatiu els pares podran elegir lliurement la primera llengua d'escolarització, ens comprometem a estendre aquest dret a totes les etapes educatives. Al Sr. Vera li he demanat moltíssimes vegades, com han vist avui, una altra vegada no contesta, si ho aplicarà, i sempre em contesta que ells garantiran a les famílies la lliure elecció de llengua en els primers ensenyaments, com diu la llei. Idò, bé, si és així, estam tranquils. Però és que vostès, senyores i senyors del PP, han signat un acord on no diu això, diu que "es comprometen a estendre aquest dret a totes les etapes educatives". I ja tenen aquí la proposició de VOX per al calendari per aplicar aquest acord.

També afirma el Sr. Vera que volen aconseguir un model d'equitat i d'equilibri entre les dues llengües oficials de la nostra comunitat, i també hi estam d'acord, però què és per vostès equilibri entre les dues llengües? Deixar fer? Realment pensa que amb els canvis demogràfics i sociolingüístic de les nostres illes, amb l'evident minva de l'ús social del català, l'equilibri s'aconsegueix deixant fer? Com protegeixen la nostra llengua, com diu la Constitució, deixant fer, llevant requisits a la funció pública, sense propostes per a la seva protecció?

Mirin, la meva filla té 6 anys, a ca nostra parlem el català en família, a l'escola la llengua vehicular és el català i la meva filla

parla, i molt bé, el castellà. Els de VOX no s'ho creuen, però jo els ho puc dir ben cert.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

I els capvespres, la meva filla escolta parlar constantment el català, el castellà -perdonin vostès-, perquè anam al cinema: pel·lícules en castellà; activitats extraescolars: es parla majoritàriament en castellà; si escolten música: hi ha més música en castellà; les plataformes, sèries, pel·lícules, programes: són en castellà. Què passa si implanten la lliure elecció de llengua amb un nin castellanoparlant o una nina? Que si a ca seva parlen en castellà, si a l'escola li parlen tot el temps en castellà i els capvespres i caps de setmana no senten parlar el català, com aprendran la nostra estimada llengua?

(Alguns aplaudiments)

Per tant, diputats i diputades del PP, i ja acab, perquè per suposat a VOX no fa falta que els ho demani, posin seny! Digueren que no farien batalla de l'idioma, però el pacte amb VOX no diu el mateix, mentiren als seus votants?

La Sra. Prohens sempre diu que compliran la paraula donada, així que esperam que en aquest cas ho facin i, per això, els proposam aquesta PNL.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. A continuación, intervendrá el Grupo Mixto, que ha presentado las enmiendas RGE núm. 7529 y 7530/23. Sí, Sr. Castells, tiene la palabra.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. I moltes gràcies, Sra. Fernández, per haver presentat una proposició no de llei que crec que és necessària, tot i que, malauradament, és probable que no aconseguim que s'aprovi, no? I creiem que és necessària perquè creiem en aquest concepte d'illes de què vostè ha parlat.

Realment nosaltres no tenim res en contra de la llengua castellana, el que volem és una ciutadania que, per poder exercir la plenitud dels seus drets, en acabar la seva formació sigui competent en les dues llengües, vostè ho ha explicat molt bé. I perquè això sigui possible, sobretot el dispositiu que nosaltres disposam per aconseguir aquest objectiu, que és el sistema educatiu, es necessita reforçar la presència del català perquè els ciutadans siguin competents en les dues llengües. Que, a més a més, també és una finalitat política que el que fa és dotar aquests ciutadans d'igualtat de drets.

Perquè, com molt bé no es cansen de repetir els partits de dretes, evidentment, els catalanoparlants dominen perfectament el castellà, per tant, el problema no és per a nosaltres, sinó... o per a fills de famílies castellanoparlants, que no tenen la sort de tenir una exposició prou gran de la llengua catalana per poder-la vendre, o gent novinguda que ve de fora i que, per tant, el fet de no conèixer el català també els suposa una minva de drets. Llavors, és clar, aquí hi ha, jo sempre... hi ha la

solució cara, diguem, que és la de posar recursos perquè els ciutadans tinguin aquests drets, o hi ha la solució barata, que és a la Constitució, que és fer obligatori el castellà, no? I, en canvi, el català, evidentment, doncs es queda, en aquest sentit, desprotegit.

Per tant, nosaltres, totalment a favor d'aquest plantejament que fa vostè, i creiem que hem de garantir un ecosistema en el qual els ciutadans catalanoparlants, diguem, hem de garantir un ecosistema en el qual aquesta opció de llengua sigui una realitat i que, per tant, els ciutadans catalanoparlants també puguem utilitzar la llengua catalana a tots i cadascun dels serveis de l'administració. Perquè, lògicament, com a llengua oficial que és, l'administració ha de ser capaç d'atendre igualment a un catalanoparlant que a un castellanoparlant.

I amb aquests canvis que intenta introduir la nova majoria de govern, doncs, evidentment, aquests drets queden en entredit. I per això deia que em semblava necessària presentar aquesta proposició no de llei.

Nosaltres hem presentat dues esmenes: una, per incorporar un altre element que de vegades no es té en compte, que és que moltes vegades, cada vegada se centralitza més, la primera atenció que rep el ciutadà és dels guardes de seguretat de les dependències públiques, no és del personal funcionari o del personal laboral de les administracions. I moltes vegades, i és una realitat lamentable, però que existeix, els conflictes de respecte als drets lingüístics dels ciutadans estan protagonitzats per persones treballadors d'aquests col·lectius, que, molt probablement, no tenen la preparació adequada, ni la informació adequada sobre els drets dels ciutadans.

Per això nosaltres proposàvem, ja ho vam proposar a la legislatura passada, el seu grup hi va votar en contra, malauradament, la majoria de govern hi va votar en contra, proposàvem una cosa tan senzilla com que en els contractes dels serveis de seguretat simplement es prevegi que els guardes de seguretat hagin de conèixer la llengua oficial, perquè, evidentment, si un ciutadà va a una dependència de l'absolut i resulta que han posat a informar, que no és la seva feina, però han posat a informar un guarda de seguretat, aquest guarda de seguretat no pot al·legar desconeixement de la llengua oficial, perquè llavors aquest ciutadà, seguint el mateix argument que vostè ha emprat a la presentació de la proposició no de llei, queda desatès en els seus drets.

Per tant, a nosaltres ens sembla que hi ha un acord marc d'homologació de serveis de vigilància i seguretat que gestiona la central de contractació, creiem que en aquest acord marc estaria bé que es preveïés aquesta necessitat que les empreses de seguretat que concorrin a aquests concursos públics garanteixin que el seu personal és capaç d'atendre els ciutadans en llengua catalana, perquè, al final, són professionals que estan de cara al públic i, per tant, és normal que així sigui. Sempre ens (...) d'aquest col·lectiu i creiem que és important.

Originalment, nosaltres vam presentar la legislatura passada una proposició no de llei més extensa sobre aquest tema, en què demanàvem que es donessin mitjans a aquestes empreses perquè poguessin formar el personal, etc. Ens ha semblat que excedia la voluntat de la seva proposició no de llei, desplegar

tot aquest tema i, simplement, ens hem limitat a posar un resum del que vam proposar en el seu moment.

I, per altra banda, també hem cregut que calia fer referència també l'Administració de l'Estat, perquè la seva proposició no de llei fa referència que la comunitat autònoma garanteix els drets lingüístics dels ciutadans, però creiem que no podem oblidar que el Govern de l'Estat també té responsabilitat en garantir els drets lingüístics dels ciutadans, i aquí el que instam també és que l'Estat garanteixi el dret d'opció lingüística dels ciutadans i, per tant, també garanteixi que a totes les dependències de l'Administració de l'Estat els ciutadans es poden adreçar en una de les dues llengües oficials que, en aquest cas, seria la catalana, perquè, com tots sabem, no hi ha ningú que al·legui o que es refugii en el desconeixement de la llengua castellana.

I això és tot, gràcies. M'ha comentat crec que tenien les esmenes, per tant, moltes gràcies.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Es el turno del Grupo Popular, que ha presentado las enmiendas RGE núm. [7531](#), [7532](#), [7533](#) y [7534/23](#). Sra. Durán?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gracias, presidente. Molt bon dia, diputades, diputats. Ha començat la Sra. Amanda Fernández i ha llegit un tros de l'Estatut d'Autonomia i ha parlat de l'Estatut d'Autonomia, ha continuat i ha parlat de la Llei de normalització lingüística, i nosaltres haguéssim pogut començar igual, Sra. Amanda Fernández, haguéssim pogut començar exactament igual.

Creo que amb això li he contestat gran part de les preguntes que vostè feia avui, d'una manera retòrica, i jo diria que fins i tot, permeti'm-ho, malintencionada.

Miri, nosaltres no farem batalla de la llengua, ho hem dit des del Partit Popular, abans i després de les eleccions; ho ha dit la nostra presidenta del Govern, abans i després de les eleccions; ho diuen tots els nostres consellers i ho defensen, per activa i per passiva, després de les eleccions, quan ja governam. Per tant, no ens duguin aquí, una vegada i una altra, o ho poden seguir duent, aquest tipus de PNL en què l'únic que vostès intenten és dur-nos una arma de confrontació.

(Remor de veus)

Em pot ben creure, no ens hi trobaran, no ens hi trobaran. De fet, hem fet una sèrie d'esmenes, vostè ho sap, i entenem que totes amb caràcter positiu.

Al segon punt, hem posat: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de Illes Balears a mantenir el marc normatiu

que ens hem donat entre tots i totes per afavorir la normalització de la llengua catalana a la nostra terra.” I he de dir-li que nosaltres les lleis que normalitzen no les hem tocades i no fem comptes tocar-les, ho hem dit per activa i per passiva, i li ho tornam dir.

Una altra cosa és que es pugui arribar a tocar segons quins tipus de lleis, allà on vostès posaven imposicions i segons quines dèries de l'esquerra, però li ho torn repetir: no canviarem cap llei que canviï l'estatus de català com a llengua pròpia, cap ni una, perquè això, entre altres coses, ho marca l'Estatut d'Autonomia.

El punt 3 i el punt 4 parlen del requisit de català, i al punt 4 nosaltres hem presentat una esmena que diu: “El Parlament de les Illes Balears constata que el coneixement de la llengua catalana no és l'únic element desincentivador per atreure professionals sanitaris.” I hem fet aquesta esmena, perquè nosaltres vàrem ser molt conscients quan varen dur el decret aquí, quan jo el vaig defensar que, evidentment, el requisit de català no era l'únic element pel qual no veníem metges, però sí que és cert que, una vegada i una altra, durant dos anys, el director de l'Ibsalut presentava, i s'aprovaven, pròrrogues de l'excepció del català. I ho feia el govern d'esquerres i ho feia la consellera de Sanitat, que ara en aquest moment es veu que no li interessa aquest debat.

Però amb ella, com a consellera, la Sra. Patricia Gómez, i amb el senyor director general de l'Ibsalut, des del 2021 fins al 2023, es varen fer excepcions de la llengua. Després, finalment, va arribar al Consell de Govern de dia 3 d'abril, i es va acordar al Consell de Govern, allà on també hi seien consellers de Podem i hi seien consellers de MÉS per Mallorca, varen acordar de ratificar l'acord de la Mesa Sectorial de Sanitat de l'administració de la comunitat autònoma, de dia 27 de març, per a ja generalitzar l'excepció del català.

Per mor d'aquesta excepció de català, amb vostès, amb l'esquerra, per molt que vulguin esquinçar-se les vestidures i per molt que ens diguin que el patrimoni de la llengua és el gran patrimoni que ens han donat els padrins, que ens va dir un dia la Sra. Ramon, també és el nostre, perquè vostès no són els amos d'aquest patrimoni de la llengua; bé, doncs, vostès, que s'autoproclamen...

(Alguns aplaudiments)

... com a amos d'aquest patrimoni de la llengua nostra, pròpia de les Illes Balears, doncs varen eximir de català 1.520 professionals sanitaris, 628 metges i 892 infermeres. Jo d'això en diria hipocresia, cinisme o no ho sé, posin-li vostès el qualificatiu.

Al punt 5 hem presentat una altra esmena i, evidentment, l'únic que fem és acceptar el seu punt i afegir que, “a més, es dissenyarà un programa formatiu en matèria de llengua a l'àmbit sanitari”, que ja els dic que està en marxa, que ja ho ha fet l'IEB.

Al punt 6 hem presentat una altra esmena, i amb això vull ser molt clara, nosaltres amb la LEIB, com deia avui el conseller d'Educació, hi vàrem fer molta feina, però molta, i he

de dir que en un primer moment pensàvem que la Conselleria d'Educació i el Partit Socialista ho volia i n'era receptiu; de fet, com ha dit abans el conseller, varen aprovar una sèrie d'esmenes importants perquè les dues llengües oficials a les Illes Balears fossin vehiculars, però nosaltres, a més, havíem presentat unes esmenes relacionades amb les nostres modalitats, que també varen ser acceptades, però és que, a més, vàrem presentar unes esmenes perquè hi hagués equilibri de les dues llengües en matèries no lingüístiques.

Per tant, nosaltres som els mateixos, i hem presentat una esmena al punt 6, que crec que no ens votaran a favor, però nosaltres el que dèiem és que sempre defensam la lliure elecció de llengua, d'acord amb l'article 18 de la Llei de normalització lingüística, perquè, evidentment, com he dit abans, no hi tenim cap problema.

Al punt 7 i al punt 8 vostès ens volen dur a un model que no és el nostre, el nostre és que tota la política lingüística d'aquí, d'aquest Govern de les Illes Balears i de la presidenta Marga Prohens, vagi a través de l'IEB. IEB que li vull dir que ja directament és l'encarregat del foment de la llengua catalana en tot el seu conjunt, de fer feina perquè la llengua catalana sigui reconeguda als llocs on té poca presència, a més de donar més formació i fer convocatòries dels certificats a tots els nivells els quals vull recordar aquí que els senyors de l'esquerra no feien. Per tant, l'IEB i la defensa de la política lingüística a través de la conselleria del conseller Jaume Bauzá està totalment coberta a través de l'IEB.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Creo que la nostra postura ha estat clara, evidentment, al costat de la llengua catalana i de l'Estatut d'Autonomia sempre ens hi trobaran, al costat de la confrontació, mai.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Para fijación de posiciones tiene la palabra, en primer lugar, el Grupo VOX. Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Desde la aprobación de la Ley de normalización lingüística han pasado la friolera de 37 años, 37 años de imposición lingüística del catalán a toda la población, 37 años de políticas sectarias que han discriminado el uso del castellano y 37 años de una meticulosa labor uniformadora para diluir las lenguas de Baleares en un catalán estándar ortopédico que aquí no hablaba nadie.

(Remor de veus)

Piden ustedes que no se modifique ninguna ley de las que imponen el catalán, pero lo cierto es que esas leyes discriminan a quienes no tienen un título de catalán, cuando muchos de ustedes ni siquiera lo tienen y dudo mucho que fuesen capaces de sacárselo. De hecho, dudo mucho...

(Alguns aplaudiments)

..., dudo que muchos de los que están aquí sentados pudiesen pasar un examen de catalán C e incluso de castellano C, si se cambiasen las tornas.

(Algunes rialles i remor de veus)

Esas leyes llevan 37 años discriminando y pisoteando los derechos lingüísticos de los mallorquines, menorquines, ibicencos y formenterenses de habla castellana y que son alumnos de un colegio público donde el cien por cien de la educación es solo en catalán, o que acuden a un organismo público a realizar una gestión o a pedir información y solo la obtienen en catalán, o que pretenden acceder a un puesto de trabajo en la administración pública y se les discrimina por no hablar catalán.

Però és que aquestes lleis duen 37 anys discriminant també els que parlen mallorquí, menorquí, eivissenc o formenterenc, i que es veuen forçats a un català estàndard, que no parla ningú, deformant la seva manera natural de parlar, per poder obtenir un títol que digui que saben parlar català, com si no hi hagués a bastament a parlar la seva llengua materna, i com si la seva llengua materna fos més poca cosa que aquest català estàndard, com si el mallorquí, el menorquí, l'eivissenc o el formenterenc que han parlat els nostres avantpassats abans que aquí arribàs el rei Jaume I, d'Aragó, que no de Catalunya, fossin llengües de les quals empegueir-se, com si les paraules i expressions que s'han usat aquí tota la vida no fossin dignes d'una llengua, sinó d'un dialecte degenerat, ple de barbarismes i incorreccions que hem d'evitar per agradar als examinadors de la Junta Avaluadora de Català.

Afortunadamente, el requisito de catalán para médicos y enfermeros es ya historia, y los ciudadanos de Baleares tenemos hoy una traba menos para que la Consejería de Salud pueda contratar a la ingente cantidad de profesionales que faltan para asistirnos cuando necesitamos atención sanitaria.

Pero queda aún mucho por hacer de todo lo acordado entre el Partido Popular y VOX al inicio de esta legislatura.

Vamos a exigir al Gobierno de la Sra. Prohens que se instaure la libre elección de lengua en todas las etapas educativas. Vamos a crear una oficina de garantía de la lengua para asegurarnos de que ninguna administración pública pisotea los derechos lingüísticos de la gente. Vamos a eliminar el requisito del catalán para acceder no solo a un puesto de médico o de enfermera, sino para acceder a todos los puestos de trabajo públicos que no requieran específicamente desarrollar competencias propias de un traductor o de un filólogo. Y vamos a modificar todas las normas lesivas de los derechos y libertades de las personas para permitir que la gente pueda elegir libremente en qué lengua quiere ser informado por las administraciones públicas y en qué lengua quiere que le

impartan las clases a sus hijos. Porque los derechos no son de las lenguas ni de los territorios, los derechos son de las personas. Y decir que un idioma tiene menos hablantes que otro no es una excusa válida para imponer ese idioma menos hablado al resto, porque quien quiere usar el catalán puede hacerlo, exactamente igual que otros tienen que poder usar el castellano.

Porque decir que el catalán es la lengua propia de Baleares es una construcción perversa y ficticia, por mucho que lo diga el Estatuto de Autonomía, tanto en su versión original de 1983 como en la reforma acometida en 2007, porque ¿qué es la lengua propia de un territorio? La lengua no es de los territorios, los territorios no hablan, los territorios no tienen lengua, quienes hablan son las personas; entonces, ¿qué es la lengua propia? ¿La que hablan la mayoría de la gente que habita un territorio? Pues, en ese caso, podríamos entender que en buena parte de Baleares la lengua propia sería el castellano, como ocurre en Calviá, en Eivissa o en Palma, donde el castellano es la lengua que habla habitualmente la mayoría de la población. Incluso en algunos sitios de Baleares podríamos considerar lengua propia hasta el inglés o el alemán.

Lo de definir al catalán como lengua propia ha sido un pretexto para excluir al castellano y relegarlo a un segundo plano, deslegitimando el concepto de lengua oficial, que es al que debemos atenernos para el uso de ambas lenguas en igualdad.

Los tiempos de la dictadura lingüística, con la excusa de la normalización, han terminado. Los ciudadanos nos han dado un mandato claro en las urnas el pasado 28 de mayo y nos piden aplicar las políticas para las que nos han votado. Y desde VOX siempre hemos proclamado, por activa y por pasiva, que defendemos la libertad lingüística y los derechos de todos por igual y con este compromiso los ciudadanos nos han colocado como tercera fuerza política en este parlamento. A eso hemos venido y eso es lo que haremos.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Es el turno de MÉS per Mallorca. Sra. Ramon, tiene la palabra.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president, diputats, diputades, consellers, conselleres, bon dia. Bé, ja anunciï que donarem suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Partit Socialista.

La llengua i la cultura pròpies d'aquesta terra fins a la legislatura 2011-2015 havien aconseguit els majors consensos de tots els partits polítics durant molts d'anys i moltes normes, amb l'objectiu de conservar i impulsar la nostra llengua. I sí, Sra. Durán, la de tots, tots els veïnats i veïnades de les Illes Balears.

Els consensos s'assoleixen quan un grup de persones arriba a un acord per tal de dur a terme una acció comuna o per defensar una mateixa política. I aquí un parell d'exemples d'aquests consensos: primer, 1983, l'Estatut d'Autonomia, la Sra. Fernández ja l'ha recitat, l'article 4 i l'article 14, i no ho tornaré a citar; però sí que el camí recorregut per aprovar la llei més important d'autogovern de l'arxipèlag va ser llarg i accidentat. La signatura per les principals forces polítiques va ser la base de la transició democràtica, la constitució del règim preautonòmic i posar les bases del futur règim autòmic, amb l'enteniment de tothom.

Segona, 1986, Llei de normalització lingüística, aquesta neix per desenvolupar l'article 4 de l'Estatut, i fa referència a la cooficialitat de les dues llengües i a introduir amb força legal institucional la llengua catalana dins l'administració, l'educació i els mitjans de comunicació. El Sr. Gilet Ginard, en aquell moment conseller de Cultura del Partit Popular, a la sessió de dia 24 d'abril del 1986 va dir: "Arribar al consens no ha estat fàcil, hi ha hagut discrepàncies sobre fins on havia d'arribar la llei i sobre la presumpta inconstitucionalitat d'alguns dels seus articles, però ens hem de congratular de l'esperit de renúncia i de servei dels parlamentaris que, posant els interessos de les Balears per sobre dels de partits, és a dir, fent política d'estat, han sabut donar forma a un projecte de llei progressista, prudent, pel que hem de desitjar un camí fàcil i esperançador a partir d'avui".

La tercera, 1997, Decret de mínims, estableix que el 50% de l'escolarització s'ha de cursar en català. Segons el seu article primer, "la llengua i literatura catalana s'han d'ensenyar obligatòriament a tots els nivells educatius i a tots els centres d'ensenyament no universitari".

Quart, 2007, Llei de funció pública de les Illes Balears, l'article 49 diu: "acreditar el coneixement de la llengua catalana que es determini reglamentàriament, respectant el principi de proporcionalitat i adequació entre els nivells d'exigència i les funcions corresponents". No era la llei que els partits volien, però hi va haver un acord entre les formacions polítiques.

I, evidentment, no ha estat un camí de roses, però el que sí és segur és que quan des de les institucions s'ha volgut atacar la llengua pròpia, la de tots i totes, hi ha hagut la reacció de la societat civil de manera contundent i ferma.

I uns altres exemples, 1977, mobilització ciutadana, 20.000 persones per reclamar l'autogovern, l'Estatut d'Autonomia i la recuperació de la llengua i la cultura pròpies, venint dels moments més foscos i de persecució de la llengua.

1994, Ordre Rotger, aprovada només pel PP i rebutjada per la resta de partits, hi va haver rebuig frontal de l'Obra Cultural i de l'STEI, i causà un moviment cultural de reacció al Govern amb la formació de Joves de Mallorca per la Llengua, i un any després surten al carrer 30.000 persones en defensa de la llengua.

2012, "Sí a la nostra llengua", 50.000 persones comencen a reaccionar a les primeres polítiques antilingüístiques de Bauzá: eliminació del requisit del català a la funció pública, eliminació dels drets lingüístics als consumidors, bilingüització

de la toponímia, tancament de Ràdio Televisió de Mallorca, reducció del català en els mitjans de comunicació. 2012, eh!, no despús-ahir.

2013, la manifestació del TIL, 100.000 persones, l'acte d'orgull més gran d'aquest país en tota la seva història, mai la societat mallorquina...

(Alguns aplaudiments)

... no havia sortit al carrer amb tanta contundència com aquell setembre.

I ara al Govern del Partit Popular li toca triar ser el Partit Popular que arribava a consensos i protegia la llengua pròpia d'aquesta terra i la de tots i totes, o ser el Partit Popular de la pitjor etapa d'aquestes illes, la del Govern Bauzá. Per ara, es comença a assemblar més al segon, en eliminar el requisit del català a la sanitat pública, festejar amb VOX amb l'oficina de persecució del català, pastorejar amb l'eliminació del requisit de català a la funció pública i qüestionar-se la llengua de la Radiotelevisió pública.

Decideixin, si estan en el primer grup, el dels consensos, ens trobaran al seu costat. Si decideixen estar devora els exterminadors de ca nostra, de la nostra llengua i de la nostra cultura, ens hi trobareu de front, on faci falta. Hi tornarem ser i ho tornarem fer!

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Tiene la palabra el grupo proponente, Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Durán, després d'escoltar els seus companys i companyes de viatge, seguirà dient que som nosaltres que volen fer batalla de la llengua?

(Alguns aplaudiments)

Vostès han pactat amb la gent que ataca l'Estatut, la Llei de normalització lingüística, no una batalla, una guerra plantegen, Sra. Durán, una guerra.

A la seva llei per a l'oficina de garantia dels drets lingüístics parlen d'aquesta manera sobre el nostre Estatut, diuen: "*A pesar del marco lingüístico establecido en la Constitución, algunos de los estatutos de autonomía, amparándose torticeramente en el artículo 3.3 de la Constitución, distinguieron entre una lengua regional propia respecto del castellano. Es el caso de las Islas Baleares*". Així parlen del nostre Estatut d'Autonomia, així parlen de la Llei de normalització lingüística, que vostès acaben de dir que començaria igual que he començat jo, en fer aquesta PNL.

Per tant, la batalla la tenen més a prop del que es pensen i vagin alerta, perquè, com diem en bon mallorquí i català: qui amb al·lots es colga, s'aixeca compixat.

(Alguns aplaudiments)

I, a més, afegiré una cosa, senyors de VOX, senyora de VOX, perquè ha parlat vostè, és que m'ha fet pensar amb el meu fill quan tenia 8 anys, que anàvem amb el cotxe i em va dir un dia: “per què Carlota -que és la cosina que viu a Cadis, una cosina nostra-, me pareix que m’ha dit que no fa català a la seva escola; i jo li vaig dir: no. I ell em va contestar: ah, idò és injust. És clar, jo ja em vaig pensar que li havia de parlar un poc gruixat, sabeu què em va dir? És injust, perquè ella sabrà menys”.

Efectivament, nosaltres sabem molt més. tenim aquesta riquesa...

(Alguns aplaudiments)

..., aquesta pluralitat que, per mala sort, a altres llocs d'Espanya no tenen, i d'això n'hauriem d'estar orgullosos.

Passem a les esmenes, que és la part que em toca ara. Acceptam, com ha dit el Sr. Castells, les dues esmenes que han presentat: la primera, que és incloure el requisit per al personal que treballi de cara al públic, per als contractistes, quan hagin de fer els seus contractes, igual que d'altres maneres nosaltres posam clàusules socials últimament, entenc que també es posaria aquesta per als que estan de cara al públic, els primers que reben la gent que arriba, per tant, l'acceptam.

I la segona també l'acceptam, perquè vostè, com bé ha dit, és per a quan els que vivim aquí ens dirigim a l'Administració General de l'Estat d'aquí de les illes, que això és el que posava vostè a l'esmena.

El PP ha presentat 4 esmenes. La primera, Sra. Durán, vostè ha dit que ha plantejat aquesta esmena: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a mantenir el marc normatiu que ens hem donat entre tots i totes per afavorir la normalització de la llengua catalana a la nostra terra”. No és que hagin proposat això, és que això deia la proposta, i el que vostès fan és eliminar la segona part, que és allà on nosaltres diem que, i vostès volen que llevem, “que no modifiquin cap llei amb l'objectiu de rebaixar l'estatus de la llengua pròpia”. Vostè m’ha dit que no ho faran, idò ho deixin!, deixin el punt sencer, no hi haurà cap problema si és així.

Vostès han signat el punt 55, que “*modificaremos las normas que supongan una imposición lingüística*”. Vostès han firmat “*modificaremos la Ley 3/2003, de 26 de marzo, de régimen jurídico de la administración de la comunidad autónoma, así como todas aquellas normas de rango inferior*”. Tot això per a nosaltres són línies vermelles i, per tant, no ho acceptarem.

Després tenim la modificació del punt 4, que és aquell que ha comentat que el coneixement de la llengua catalana no és l'únic element desincentivador; com li hem dit, no l'acceptam. La seva consellera mateixa, quan era presidenta del Col·legi de

Metges, va assegurar que no existien fugides de professionals per aquests motius lingüístics i així ho seguim pensant. Què vàrem fer exempcions? Vàrem fer exempcions. Continuin fent exempcions en els casos que marca la normativa, però no facin una altra amnistia més, que ens acostumen a això.

(Remor de veus)

Modificació del punt 5. Com ha dit vostè, l'acceptam, dissenyar un programa formatiu en matèria de llengua en l'àmbit sanitari. Ens sembla bé i, per suposat, l'acceptam.

I, després, expliqui quina és la transacció que li hem fet i que vostès no accepten. El punt que nosaltres posàvem aquí era el tema de la lliure elecció de llengua a totes les etapes educatives que han pactat amb VOX, i vostès em fan una proposta d'esmena on es parla que es reconeix la tasca normalitzadora dels centres i que defensen la lliure elecció de llengua a l'article 18 de la Llei de normalització lingüística, i hi estam d'acord. Per tant, nosaltres, la transacció és: “reconeixem la tasca normalitzadora dels centres educatius i exigim al Govern de les Illes Balears que no utilitzi la suposada lliure elecció de llengua a totes les etapes educatives, d'acord amb l'article 18 de la Llei de normalització lingüística.”

Jo crec que parlam del mateix, o a vostès els crea qualche problema si posam “que no ho aplicaran a la resta d'etapes educatives”?

Vostè diu que tenim un problema i el tenim, a nosaltres ens ha dit que teníem un problema amb la llengua, és clar que el tenim el problema, ens fa molta por tot això que veiem. Per tant, seguirem duent PNL, fent les propostes que puguem, segurament -no sé qui m’ho comentava- no s'aprovaran, però vostès mateixos es retrataran.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien. Vamos a proceder a la votación.

El punto 1 no se vota, porque es una mera introducción.

Entonces votamos en primer lugar el punto 2. Votamos.

46 a favor, 8 en contra.

Pasamos al punto 3. Votamos.

23 a favor, 31 en contra.

El punto 4..., un momento. Votamos.

23 a favor, 31 en contra.

El punto 5. Votamos.

Perdón... sí, sí, con la enmienda del PP, sí. ¿Les parecía bien si repetimos?... que me he confundido yo.

Vamos a repetir la votación del punto 5, que incorpora la enmienda del PP, RGE núm. 7533/23. Votamos.

47 a favor, 7 abstenciones.

El punto 6. Votamos.

23 a favor, 31 en contra.

Punto 7. Votamos.

23 a favor, 31 en contra.

El punto 8. Votamos.

23 a favor, 31 en contra.

Pasamos a los nuevos puntos. En primer lugar, el introducido por la enmienda RGE núm. 7529/23. Votamos.

23 a favor, 31 en contra.

Y, por último, la RGE núm. 7530/23. Votamos.

23 a favor, 31 en contra.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 5489/23, presentada pel Grup Parlamentari Popular, contra la tramitació d'una llei d'amnistia.

Pasamos a la siguiente PNL, que es la RGE núm. 5489/23, del Grupo Popular, sobre la ley de amnistía.

Tiene la palabra, en primer lugar..., sí, Salomé Cabrera.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señoras y señores diputados. Desde el Grupo Popular presentamos esta iniciativa, conscientes de la vital importancia que tiene defender la igualdad entre todos los ciudadanos, entre todos los españoles, principio que debería ir más allá de siglas y de formaciones políticas. Y lo hemos presentado, con carácter de urgencia, por un posible inminente acuerdo de investidura del presidente del Gobierno, en funciones, Pedro Sánchez, a cambio de una ley de amnistía exculpando centenares de delitos y deslegitimando el estado de derecho.

Ante esto, ¿cuál sería la consecuencia? Pues que el futuro de España quedaría en manos de los que quieren romperla, en manos de un golpista, un huido de la justicia al que el Gobierno actual le da carta de naturaleza con la visita de su vicepresidenta, en funciones, como si se tratara de un jefe de estado, y esto sí que es una indignidad, señores del PSOE.

No sabemos de qué han hablado, no sabemos qué han pactado y es que, ante esta indecencia institucional, los españoles tenemos derecho a saber por cuánto nos están vendiendo.

La amnistía de 1977 fue una demanda social y una necesaria e imprescindible impugnación del ordenamiento jurídico de la dictadura, supuso un abrazo entre los españoles que guió hacia la democracia, a través de la conciliación y de una ejemplar transición, referente en todo el mundo.

La Constitución del 78 se aprobó, habiendo rechazado dos enmiendas, para que las Cortes Generales pudieran aprobar amnistías y, además, se incluyó el artículo 62, que prohibía expresamente indultos con carácter general.

Y es que, en una democracia europea consolidada como la española, una amnistía atenta contra los principios básicos del estado de derecho.

El intento de insurrección de 2017, por parte de los poderes públicos de Cataluña contra el orden constitucional, provocó la reacción del estado de derecho con la aplicación del artículo 155 de la Constitución. El Tribunal Supremo condenó a sus principales líderes, algunos de los cuales huyeron al extranjero. Desde entonces tratan de evitar la acción de los tribunales españoles y europeos, no fue el único que lo hizo, el pasado 5 de septiembre, Puigdemont condicionó la gobernabilidad de España, entre otras cuestiones, a la aprobación de una ley de amnistía que favoreciera a los encausados por el referéndum ilegal de 2017.

Ya en 2021, se registró una iniciativa de estas características en el Congreso de los Diputados y los letrados emitieron un informe contundente contrario a su tramitación.

Además, tanto el Sr. Pedro Sánchez como los ministros del Gobierno, Juan Carlos Campos, Marlaska o Carmen Calvo, hasta 11 ministros, entre otros dirigentes socialistas, han venido negando sistemáticamente hasta hace bien poco la viabilidad de una amnistía por inconstitucional, ¿qué es lo que ha cambiado desde entonces? Pues que Sánchez ha perdido las elecciones, y ahora la amnistía es moneda de cambio para seguir en La Moncloa.

Sin escrúpulos ninguno, y una vez más, miente y engaña a los españoles, da cobertura a esta inconstitucionalidad flagrante, intenta hacer "trilerismo" jurídico y hacernos comulgar con ruedas de molino. Insisto, todo por un sillón.

(Remor de veus)

Tras el mutismo, finalmente, su presidente ha admitido que está negociando la amnistía, de ahí que hoy tenga más sentido que nunca nuestra iniciativa del Partido Popular, en la que proponemos: rechazar cualquier tipo de amnistía o indulto generalizado para cualquier grupo de ciudadanos, cualquiera que sea su delito; en la que proponemos considerar que el imperio de la ley es la expresión de la voluntad popular, tal y como establece el preámbulo de la Constitución y que compromete a todos los poderes para su cumplimiento, y asimismo, evocando el gran acuerdo de la transición y los grandes pactos de Estado, como el Pacto de Toledo, el Pacto Antiterrorista o el Pacto Contra la Violencia de Género, animar a los dos partidos mayoritarios a buscar acuerdos que eviten que la sociedad española se vea sometida a las condiciones ilegales de partidos independentistas.

En definitiva, lo que les proponemos, señoras y señores diputados, es defender la igualdad entre todos los ciudadanos y que lo que pase en España lo decidamos todos los españoles.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Cabrera. A continuación para fijar posiciones tiene la palabra el Grupo Socialista, Sra. Cano, adelante.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, president. Avui el carrer Gènova, 13, a Madrid, ha decidit que en el Parlament de les Illes Balears hem de debatre sobre amnistia, idò debatrem sobre amnistia,...

(*Alguns aplaudiments*)

... però no de la fiscal, on el Partit Popular va perdonar més de 40.000 milions d'euros a respectables personatges, com Rodrigo Rato, Francisco Granados, Luis Bárcenas, entre molts d'altres, o les rebaixes fiscals que vostès han fet per als més rics aquesta legislatura recent començada; tampoc no parlarem de la urbanística, que permet el seu decret d'habitatge, ni de les urbanístiques amnisties de les llicències a Campos, que generaran un tancament imminent de l'Oficina anticorrupció; tampoc de l'amnistia a la benzineria de Palma que sospesa l'equip de govern de l'ajuntament, no parlarem d'aquestes, perquè el que interessa al Partit Popular és sembrar la discòrdia, inflamar la societat i fer enrenou per tapar el seu fracàs d'investidura.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

Vénen avui i invoquen la Constitució els mateixos que s'han negat, sistemàticament, a complir-la en bloquejar la renovació del Consell General del Poder Judicial, la cúpula judicial acumula 85 vacants, gràcies al seu patriotisme constitucional. Un Partit Popular que ha confós, a més, deliberadament la ciutadania en apel·lar a allò de la llista més votada i menysprear la nostra democràcia parlamentària i generar descrèdit a les institucions, fins i tot al Rei, perquè, quina gosadia la seva que ha proposat a Pedro Sánchez intentar una investidura! i les seves campanyes (...) es mobilitzen a les ordres d'extrema dreta, que es troben ben remogudes.

I no deixa de sorprendre que reivindicuin el gran acord del 1977 com un dels que va consolidar la democràcia, quan Alianza Popular, que és d'on vénen, s'abstingué d'aquesta important votació i fins i tot dos diputats votaren en contra. I és que en aquestes quatre dècades la dreta ha passat dels ministres franquistes, dels set magnífics als quatre genets de l'apocalipsi. I és igual quan escoltem això, és atemporal, són els grans *hits* del Partit Popular: *España se rompe*, *España se hunde*, *España desaparece*, i ja n'estam una mica avorrits.

Quin projecte vàrem escoltar de Núñez Feijóo a la seva desinvestidura? Cap, només insults, desqualificacions als socialistes, semblava una moció de censura a Pedro Sánchez.

I allà vàrem comprovar la solitud parlamentària del Partit Popular, qui apel·là fins i tot al transfuguisme, que és el més brut de la política i abraça l'extrema dreta, una extrema dreta que nega la pluralitat i diversitat d'Espanya i que nega el pacte territorial, això tampoc no sembla massa constitucionalista.

La realitat és que mentre vagin de la mà de l'extrema dreta espantaran qualsevol tipus de possibilitat de pacte amb altres forces polítiques, i crec que això ja ho saben. I és que determinats somnis de recentralització són incompatibles amb la mateixa Constitució i amb el futur que volem construir, perquè van de la mà del pitjor passat que mai no hauria de tornar.

A les eleccions generals del mes de juliol la ciutadania va parlar clar, Espanya és plural i s'ha de gestionar aquesta pluralitat, una gran majoria de ciutadans i ciutadanes vol avançar en drets, en llibertats, en convivència, en cohesió social i deixar enrere la crispació, perquè estan farts de tanta crispació.

I el Rei ha fet ara l'encàrrec a Pedro Sánchez i els socialistes afrontam la investidura amb il·lusió, perquè és possible un govern de progrés modern, social, feminista, europeista, de referència en drets i llibertats i que aposti per la convivència, perquè la convivència ha millorat, malgrat vostès, ha millorat a Catalunya, gràcies a la pau social i a la capacitat de diàleg, i reivindicam que els conflictes polítics s'han de resoldre des de la política.

(*Alguns aplaudiments*)

I aspiram a continuar fent-hi feina per viure plegats amb el millor esperit constitucional de concòrdia. I davant el fracàs del Partit Popular a la investidura, l'únic que us queda és agitar el fantasma que *España se rompe*. No comptin amb els socialistes per a això, sinó per continuar avançant en el que vol la majoria de ciutadans i ciutadanes, i ho farem des del diàleg com a mètode, amb l'objectiu del retrobament i la convivència i des del marc de la Constitució, com sempre hem fet, des del respecte als principis i drets constitucionals.

Gràcies.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra el Grupo VOX, Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Señor, dame paciencia. Gracias, Sr. Presidente. Hoy subo a esta tribuna con sentimientos encontrados, un sentimiento de dolor, un sentimiento de náusea, un sentimiento de esperanza; sentimiento de dolor, por el mercadeo que están ustedes dispuestos a hacer con la dignidad y la integridad de España, con el honor de los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado, parece que se han olvidado de lo que sucedió en Cataluña, si no hubiera sido por la templanza y la profesionalidad que demostraron nuestros policías y guardias civiles, aquello podría haber acabado en un baño de sangre, instigados por ustedes y

algunos que han dicho hoy en esta tribuna: *ho tornarem a fer*. ¡Eso sería su responsabilidad!

(Alguns aplaudiments)

Náusea, por ver hasta dónde es capaz de llegar el felón con tal de mantenerse en La Moncloa y en el Falcon, o sea, ustedes son capaces de pactar absolutamente con cualquiera, con un partido que tiene las manos manchadas de sangre, y que cuando la Sra. Presidenta del Gobierno, la Sra. Prohens, se lo recordó, se pusieron ustedes como motos, pero es lo que ustedes hacen, les da igual, porque no tienen ningún tipo de principio ni cortapisa moral. Ustedes son cada vez más el Partido Socialista del Lenin español, Largo Caballero o el de Indalecio Prieto, que ayudó, financió y armó a la Revolución de Asturias en contra de la república, que a ustedes tanto les gusta, y que fue el primer ejemplo de un golpe de estado contra un régimen democrático en este país.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Pero tenemos esperanza, y tenemos esperanza porque este pasado domingo miles de catalanes salieron a la calle...

(Remor de veus)

..., miles de catalanes salieron a la calle a decir que se sentían españoles y partícipes del régimen del 78, y, junto con ellos, miles de otros españoles procedentes de toda España, desde España, se manifestaron para hacer patentes las palabras de su majestad, el rey Felipe VI, en su famoso discurso, que dijo: no estáis solos. Fuimos todos a demostrar a los catalanes que no están solos, que no están abandonados en esa ciudad de Barcelona, que, parafraseando a Machado, se convirtió en rompeolas de todas las Españas; en una ciudad que volvió a ser, una ciudad plural, una ciudad libre, una ciudad cosmopolita, y no en ese foco de delincuencia, de abandono en que ustedes lo han convertido desde que dirigen el Gobierno.

(Alguns aplaudiments)

Yo creo que ustedes no se dan cuenta de hasta dónde van a llegar, y aquí no se trata de un debate jurídico, porque, aunque ustedes intentan derivarlo y falsear una amnistía fiscal, que no lo fue, porque no fue una amnistía fiscal...

(Remor de veus)

..., con la amnistía que ustedes proponen, que ustedes proponen, aunque ustedes lo intenten, porque además tienen una seguridad, claro, por supuesto, han colocado al que se ha embarrado y manchado la toga con el polvo del camino al frente del Tribunal Constitucional, que es capaz de hacer constitucional cualquier cosa que ustedes le propongan, porque ni ese señor hubiera podido llegar más alto, ni el alto tribunal más bajo. Y es lo que ustedes hacen, instrumentalizar siempre todas y cada unas de las instituciones para servir a sus intereses espúreos, porque su único objetivo es mantenerse en el poder, a cualquier precio, no les importa con quien tengan que sentarse a hablar, ni lo que tengan que negociar, les da absolutamente igual, porque han perdido cualquier tipo de referente moral.

Pero yo también les quiero decir, porque somos muchos, muchos, muchos millones de españoles los que en su día hicimos un juramento, que les voy a recordar: Soldados, ¿juráis por Dios o por vuestro honor y prometéis a España, besando con unción su bandera, obedecer y respetar al rey y a vuestros jefes, no abandonarles nunca y derramar, si es preciso, en defensa de la soberanía e independencia de la patria, de su unidad e integridad territorial y del ordenamiento constitucional, hasta la última gota de vuestra sangre? Y, sí, juramos, y son millones los españoles que están dispuestos a cumplir con este juramento.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Y no se lo tomen ustedes como una amenaza, pero sí, sí, sí...

(Petita cridòria)

... como una advertencia, porque mientras España tenga sus hijos, España prevalecerá.

Gracias, Sr. Presidente.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Apestegua, tiene la palabra.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Cabrera, fixem quins són els termes del debat. El Partit Popular ens du avui aquí una proposició tan inútil com la investidura de Feijóo...

(Alguns aplaudiments)

..., vostès duen aquí aquesta votació perquè perceben que la perdran allà on s'ha de produir, que és en el Congrés dels Diputats; vostès ens duen aquí aquesta proposició perquè els ho han ordenat des de Madrid, i no ho dic jo, ho va decidir el seu president.

Mirin, vostès tenen la cara de reivindicar l'amnistia del 1977, quan el seu partit matriu, Alianza Popular, s'hi va abstenir. Però què va dir el representant d'Alianza Popular en aquell debat? Idò, Antonio Carrero Martínez, a la fi darrer ministre de Presidència de Franco i el carnisser que va signar la sentència executòria de Puig Antich, va dir, en un acte de cinisme moral: "*Vaya por delante que nuestro grupo, al igual que todos vosotros, acepta y reconoce la institución de la amnistía, porque la amnistía, en la medida que responde a ideas de indulgencia, en la medida en que responde a ideas de benignidad y de piedad, es un tema que sintoniza directamente con la sensibilidad generosa de nuestro pueblo y de nuestros corazones.*"

Abans, però, que em diguin que tenen com a referent UCD, què va dir el portaveu d'UCD? Idò, el futur ministre d'Aznar, Rafael Arias Salgado, es va expressar així: "*Ocurre, sin embargo, que en la amnistía sustancialmente una decisión*

política constituye una medida necesaria en determinados momentos de la historia de los pueblos, especialmente de aquellos cuyo periplo vital como colectividad, se singulariza por acusadas oscilaciones, y en todos los casos creemos que la amnistía es necesaria siempre que se persiga construir algo nuevo, siempre que se persiga asentar las bases de una nueva convivencia.”

I per què aquella figura tan benigna és ara tan terrible? Idò perquè a la dreta, aquella amnistia no li va convenir, li va convenir perquè va servir per protegir els crims que els franquistes havien produït durant el franquisme, inclosos els de lesa humanitat. Jo ara els deman: estan segurs que volen dur una llei d'amnistia al Tribunal Constitucional? Perquè, és clar, si el Tribunal Constitucional diu que les lleis d'amnistia són inconstitucionals, els vull recordar el que diu la disposició derogatòria de la Constitució Espanyola en el seu punt tercer: “Així mateix, queden derogades quantes disposicions s'oposin a allò establert en aquesta Constitució.” Per tant, si la Constitució és contrària a la llei d'amnistia la mateixa Constitució va derogar la Llei d'amnistia del 1977, i obrirà un camí interessant, si el volen el podem seguir.

Però vostès basen l'oposició jurídica a una possible amnistia en què la Constitució expressament prohibeix els indults generals. Jo no entraré en la confusió entre indult i amnistia i entre els òrgans que atorguen una cosa o aproven l'altra, però que vostès parlin de limitació dels indults! Saben quants d'indults va concedir Aznar? 5.948 indults, en vuit anys, 743 a l'any, 2 al dia. I vostès vénen aquí a dir que els indults estan limitats, quan vostès, en els anys que han governat l'Estat espanyol han indultat l'equivalent a set vegades la població de la presó de Palma!

(Alguns aplaudiments)

Mirin, el Sr. Feijóo va dir que presentarien aquesta proposició a tots els ajuntaments, a totes les diputacions generals, a tots els parlaments, a totes les reunions de les comunitats de veïnats perquè cap espanyol no quedàs sense pronunciar-se sobre aquest tema. Nosaltres els donarem la nostra opinió sobre aquest tema, nosaltres diem sí a l'amnistia per tornar a la via política un assumpte que mai no hauria d'haver sortit de la política.

(Alguns aplaudiments)

Nosaltres diem sí a l'amnistia, per acabar amb una repressió judicial que els ha esmenat, per la seva vergonya, els tribunals de mitja Europa. Nosaltres diem sí a l'amnistia, perquè nosaltres som part de la solució, no del problema.

I per tot això els votarem que no, com ja va fer el Congrés dels Diputats al Sr. Feijóo.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Por el Grupo Mixto, Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. He titulat aquesta intervenció d'aquesta manera: *De les amnisties del Partit Popular*, seguint el seu escrit i en relació amb l'amnistia del 1977, els haurem de recordar el que diu Amnistia Internacional sobre l'amnistia espanyola del 1977: “És un dels principals obstacles per facilitar la veritat, la justícia i la reparació de les víctimes de la Guerra Civil i el franquisme. Una llei que cercava perdonar i passar pàgina sobre els actes d'intencionalitat política, qualsevol que hagués estat el seu resultat, tipificats com a delictes o faltes i realitzats amb anterioritat al 15 de desembre del 1975.”

Amnistia Internacional recorda que, segons el dret internacional, no es poden incloure en aquest perdó actes que puguin ser considerats crims de dret internacional, com són la desaparició forçosa i les tortures, i ha estat aquesta llei la responsable, només per posar alguns exemples, de l'arxiu i tancament de les investigacions de tres desaparicions forçoses documentades per Amnistia Internacional a la província de Soria, o la negativa a extraditar a Argentina fins a 19 ciutadans espanyols, acusats de cometre crims de dret internacional durant la Guerra Civil i el franquisme.

Sobre la Constitució del 78 i l'amnistia. La Constitució no prohibeix els indults generals, el que prohibeix és que les Corts habilitin el Govern perquè els dicti, però les Corts sí tenen potestat de tractar indults generals, i també, perquè no diu el contrari, de fer una llei d'amnistia. I no ho dic jo, ho diu el catedràtic en dret constitucional Javier Pérez Royo.

Per altra banda, “si a algú se li dóna un indult i no aconsegueix la pena, a ningú no se li ha acudit des del 1870 dir que açò és un atac a la divisió de poders”, explica el jutge emèrit del Tribunal Suprem José Antonio Martín Pallín.

Per altra banda, l'amnistia és present a nombroses normes del nostre ordenament jurídic, entre d'altres, l'article 666 de la Llei d'enjudiciament criminal, el Reial Decret 2004, de responsabilitat dels treballadors públics, la Llei de memòria democràtica, de novembre del 2022, i cap d'aquestes no ha estat impugnada pel Partit Popular. I, òbviament, he deixat pel darrer el Protocol del Conveni de Ginebra del 1949, incorporat a l'ordenament jurídic interior del nostre país, i que, a més a més, preveu com a prioritària aquesta figura en situacions de conflicte.

Sobre el que vostès anomenen “*referéndum ilegal y de insurrección del 2017 en Cataluña, la consecuente aplicación del artículo 155 de la Constitución y las ya reconocidas sentencias del Tribunal Supremo contra los líderes independentistas catalanes*”, amb paraules de Francisco Rubio Llorente, expresident del Consell d'Estat i exvicepresident del Tribunal Constitucional, a l'octubre del 2012, va dir: “El principi democràtic és el que va permetre a Quebec, a Escòcia, celebrar referèndums per la independència, o a la Lliga Nord a una regió d'Itàlia, en el qual van participar al voltant de 5 milions de persones, sense que cap d'ells tinguessin cap conseqüència penal. Hi ha raons suficients, per tant, per negar-se a equiparar l'exercici o el dret de vot amb un cop d'estat, o amb una rebel·lió o amb una sedició, es va tractar d'un

acte democràtic de desobediència civil massiu de més de 2 milions de persones front a un règim que va mostrar la seva vertadera ànima autoritària i repressiva.

L'adopció d'una llei d'amnistia ara seria una mesura de justícia restauradora mitjançant l'oblit penal que ajudaria a crear les condicions per desjudicialitzar el conflicte i reconèixer la seva naturalesa política.

Vostès, senyors i senyores del Partit Popular, que es pretenen avaladors de la llibertat amb majúscules, són els responsables de tot el que ha succeït, són la causa de la causa, perquè quan van impugnar l'Estatut de Catalunya, sorgit del Parlament català, sobre continguts acceptats prèviament a altres estatuts d'altres comunitats autònomes, i provocant la sentència del Tribunal Constitucional del 2010, van fer el que més bé saben fer, van fer de bomber piròman i, entre d'altres conseqüències, van provocar el salt del col·lectiu sobiranista cap a l'independentisme més radical. Se'n recorden del "A por ellos" a les portes de les escoles, plenes de famílies i d'avis i d'àvies? Els estranya que tantes catalanes i catalans vulguin partir peres amb la resta del país?

Senyores del Partit Popular, senyors del Partit Popular, vostès no se n'adonen, però són tan o més nacionalistes que els nacionalistes catalans, vostès són nacionalistes espanyols, defensors de lectures fonamentalistes de la Constitució Espanyola quan es tracta de la seva sacrosanta unitat, però miops quan es tracta de defensar els drets socials que també s'hi inclouen.

Per altra banda, permeti'm que els recordi la més gloriosa amnistia de la que vostès són responsables, l'amnistia fiscal del 2012 de l'inefable ministra Montero, mitjançant una amnistia fiscal aprovada per decret llei, el Partit Popular, vostès, no només van abdicar de la seva obligació de lluitar contra el frau fiscal sinó que el van legitimar en premiar defraudadors front a les persones que compleixen...

EL SR. PRESIDENT:

Termine, por favor.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

... amb llei pagant els seus impostos, declarada inconstitucional. *Consejos vendo y para mí no tengo*. 31.500 contribuents, 40.000 milions d'euros.

I ja per acabar, els deman que deixin d'enredar la troca, que el país té moltes urgències i és necessari deixar de tenir ja un govern en funcions. Ens hi trobaran defensant el dret a l'habitatge, els salaris dignes i la justícia climàtica, però no en jocs de patriotes de bracerola.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Cabrera, para concluir.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, la verdad es que hemos visto por parte del PSOE un discurso difícil, Sra. Cano, han de irse 40 años atrás para tener algún tipo de argumento que aportar a esta cámara...

(*Alguns aplaudiments*)

... a partir de lo que van a votar en contra. Al final su discurso está plagado de incoherencias, de silencios atronadores. Amnistía, ¿sí o no? Sí! Amnistía sí, dice el Sr. Negueruela.

Miren, señores de la izquierda, a ustedes, que se rasgan las vestiduras acusando al Partido Popular de amnistías urbanísticas, amnistías fiscales, que son falsas e inexistentes, no les da ninguna vergüenza venir a esta cámara a defender una amnistía que sí es de verdad...

(*Alguns aplaudiments*)

... y que va en contra de todos los españoles.

Van acusando de corrupción, desde el PSOE, creando oficinas anticorrupción para su propio interés político, cuando ayer veíamos en los medios como ustedes se autoindultan a sus propios condenados del PSOE por los ERE de Andalucía. Su hipocresía y su doble vara de medir es absolutamente inconmensurable.

Miren, por otro lado, les voy a decir, el Partido Popular ganó las elecciones, no se equivoquen, las elecciones; lo contrario...

(*Alguns aplaudiments*)

..., decir lo contrario es mentir. Y de la misma manera que el PSOE se equivocó mientras vaticinaba en esta cámara que el Partido Popular permanecería en la oposición durante muchos años, Sr. Negueruela. Pues aquí estamos. Lo que han de hacer ustedes es aprender a respetar el resultado de las urnas.

Nos tachan de que nos hemos abrazado a la extrema derecha. ¿Ustedes a quién se abrazan? A golpistas, a exetarras, no creo que estén para hablar ustedes.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

Mire, recientemente escuchábamos las declaraciones de Felipe González: "en la Constitución no caben ni la amnistía ni la autodeterminación"; Alfonso Guerra: "esta amnistía es la condena de la transición, pido que no la hagan porque es muy grave". ¿Dónde han quedado sus principios, señores del PSOE? Ustedes son un fraude, son un fraude porque ahora están defendiendo una amnistía que ustedes no llevaron en su programa electoral.

(*Alguns aplaudiments*)

Hagan nuevas elecciones, que los ciudadanos sepan lo que están votando y luego volveremos a hablar.

Porque, mire, el Sr. Sánchez ha empezado con la perversión de la dialéctica habitual y ya habla de generosidad, de diálogo, y hoy califica la amnistía como una forma para superar las consecuencias judiciales de una de las peores crisis territoriales de la democracia en 2017; cuando en realidad se trata de una vía para conseguir a la desesperada y a cualquier precio el Gobierno de España.

El Sr. Sánchez también garantiza transparencia, y dice que el acuerdo de la amnistía será público. ¿Quién puede creer a este señor, cuando a mentir le llama cambiar de opinión? ¿Quién puede creer a este señor, si justo antes de las elecciones decía que nunca habría aceptado una amnistía? Y luego, ¿qué vendrá, el referéndum de autodeterminación? ¿Qué vendrán los 450.000 millones de euros que pide Puigdemont para dilapidarlos sin ningún beneficio para los ciudadanos? O, ¿será que al gobierno de PSOE-Podemos lo que les va es sacar a delincuentes de las cárceles, como con la Ley del “solo sí es sí”, con más de 1.200 rebajas de condena y más de 120 excarcelados?

(Alguns aplaudiments)

Mire, la amnistía supone el traspaso de las líneas rojas que van más allá de la ilegalidad, supone blanquear una sedición, supone que los delincuentes condenados tenían razón y que en cualquier momento pueden volver a hacerlo, como ya han anunciado, supone que el ejecutivo rompa la separación de poderes y deslegitime la acción del Poder Judicial, supone la desigualdad entre los españoles, supone sentar un precedente grave para futuras situaciones de igual o mayor gravedad, y supone un fraude a los ciudadanos y un ataque al Estado de derecho.

El señor de MÉS y la señora de Podemos han hecho un alegato muy ferviente a favor de la amnistía, pero, en definitiva, la sensación que dan es simplemente que están defendiendo que políticos que delinquieron, gente que está condenada, simplemente salga a la calle y ya está. Eso es lo que da la sensación que están defendiendo ustedes...

(Alguns aplaudiments)

..., porque los independentistas no están pacificados, como dice el Sr. Sánchez, no están pacificados, siguen esperando, porque saben que la necesidad de Sánchez de seguir en La Moncloa no tiene nada que ver ni con el bien común ni con la vocación de servicio que tiene cualquier político decente.

Por tanto, señores de la izquierda, ustedes ya se han manifestado. Amnistía sí, dicen ustedes. Nosotros decimos: amnistía no, sí a la igualdad, sí a la Constitución y sí a la democracia. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien. Vamos a proceder a la votación de esta proposición no de ley RGE núm. 5489/23, la votamos en su conjunto. Votamos.

31 votos a favor, 23 en contra.

(Alguns aplaudiments)

V. Elecció del director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Finalmente, pasamos al quinto punto del orden del día que corresponde a la elección del director general del Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, de acuerdo con lo previsto en la Ley 15/2010, de 22 de diciembre.

(Remor de veus)

Por favor. Vamos a proceder a esta votación de acuerdo con esta ley 15/2010 y con la Ley 9/2015, y con las normas que fueron aprobadas por acuerdo de la Mesa del Parlamento y la Junta de Portavoces, el 26 de enero de 2022.

La candidatura presentada por el Grupo Popular es el Sr. Alberto Salas y Domínguez. La votación será secreta, por papeleta. Se considerarán nulas aquellas papeletas que contengan más nombres que el nombre del candidato o que contengan nombres diferentes. Serán admitidas y consideradas válidas las papeletas en blanco, y resultará elegido el candidato, si obtiene el voto favorable de las tres quintas partes de los diputados.

Para facilitar las votaciones, disponen en su escaño de las papeletas con el nombre del candidato y también papeletas en blanco. Para proceder a la elección, la secretaria primera llamará a los diputados para depositar la papeleta en la urna.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Pedro Manuel Álvarez i Gelabert.
Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll.
Sr. Carles Bona i Casas.
Sr. Damià Borràs i Barber.
Sra. Isabel María Borràs i Rosselló.
Sr. Agustín Nicolás Buades i Rul-lán.
Sra. María Salomé Cabrera i Roselló.
Sra. Silvia Cano i Juan.
Sra. Manuela Cañadas i Pinilla.
Sra. Carmen Cañellas i Martín.
Sra. María Pilar Carbonero i Sánchez.
Sra. Lourdes Cardona i Ribas.
Sr. Francisco José Cardona i Vidal.
Sra. Marta Carrió i Palau...

(Remor de veus)

... Palou.

(Rialles de la intervinent i alguns aplaudiments)

Sr. Josep Castells i Baró.
Sr. Llorenç Córdoba i Marí.
Sra. Ana Isabel Curto i Alemany.
Sra. Patricia de las Heras i Hernández.
Sra. Margalida Durán i Cladera.
Sr. Ares Fernández i Lombardo.

Sra. Irantzu Fernández i Prieto.	En blanco
Sra. Amanda Fernández i Rubí.	Alberto Salas
Sra. Cristina Gil i Membrado.	Alberto Salas
Sra. Cristina Gómez i Estévez.	Alberto Salas
Sra. Patricia Gómez i Picard.	En blanco
Sra. Joana Gomila i Lluch.	En blanco
Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno.	En blanco
Sr. Omar Lamin i Abeidi.	Alberto Salas
Sr. Jordi López i Ravanals.	Alberto Salas
Sr. Antonio Marí i Marí.	En blanco
Sr. Vicente Marí i Torres.	Alberto Salas
Sra. Carol Marquès i Portella.	En blanco
Sr. José Luis Mateo i Hernández.	Alberto Salas
Sr. Sebastià Mesquida i Pallicer.	En blanco
Sr. Rafael Nadal i Barceló.	En blanco
Sr. Iago Negueruela i Vázquez.	En blanco
Sra. Sandra Palau i Boned.	Alberto Salas
Sra. Marta Pereira i Santín.	En blanco
Sr. Àlex Pitaluga i Ivorra.	Alberto Salas
Sra. Margalida Pocoví i Sampol.	Alberto Salas
Sr. Marc Pons i Pons.	En blanco
Sr. Llorenç Pou i Garcias.	En blanco
Sra. Maria Ramon i Salas.	Alberto Salas
Sra. Idoia Ribas i Marino.	En blanco
Sra. Malena Riudavets i Suárez.	Alberto Salas
Sr. Sergio Rodríguez i Farré.	Alberto Salas
Sr. Ferran Rosa i Gaspar.	Alberto Salas
Sr. Sebastià Sagreras i Ballester.	En blanco
Sra. Maite Torrent i Pallicer.	En blanco
Sr. Jacobo María Varela de Limia i Chordá.	Alberto Salas
Sra. María José Verdú i Torres.	Alberto Salas
Sr. Antoni Costa i Costa.	En blanco
Sr. Alejandro Sáenz de San Pedro i García.	En blanco
Sr. Gabriel Le Senne i Presedo.	Alberto Salas
Sr. Mauricio Rovira i de Alós.	Alberto Salas
Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez.	Alberto Salas
Misericòrdia Sugrañes i Barenys.	Alberto Salas
Sra. Pilar Costa i Serra.	y en blanco

EL SR. PRESIDENT:

(Pausa)

... *(Remor de veus)*

Muy bien, pues, son 57 votos emitidos, todos ellos válidos, ninguno nulo: 32 a favor del candidato y 25 en blanco.

En blanco
 Alberto Salas
 Alberto Salas
 Alberto Salas
 Alberto Salas
 Alberto Salas
 Alberto Salas
 Alberto Salas
 Alberto Salas
 Alberto Salas
 Alberto Salas
 Alberto Salas
 Alberto Salas
 En blanco
 En blanco
 En blanco
 Alberto Salas
 En blanco
 En blanco
 En blanco

Por tanto, no se ha obtenido en primera votación la mayoría de tres quintos, tal como establece la normativa. Por tanto, se procederá a una segunda votación, en el plazo mínimo de un mes, en la que la mayoría absoluta será suficiente.

Y no habiendo más asuntos, se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
